

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

*Keitä ne ovat
ne
liikunnan pojat?*

SIVUT 8-9

SIVU 2



UUTISET

5.5.08

Luovuta verta

JYYn verenluovutuskampanja käynnistyi maaliskuussa ja jatkuu aina toukokuun loppuun. Kootusti yliopiston opiskelijat ja henkilökunta voivat käydä luovuttamassa verta Ryhtilässä 6.5. klo 11–15, muulloin Veripalvelun pisteissä. Kampanjan aikana parhaiten luovuttaneet ainejärjestöt palkitaan Opinkiven saunatilojen käyttökerralla

Yli 220 valitti viikoilla

JYYn valitusviikoilla 9.–23.4. kerättiin 226 valitusta suuremmista ja pienemmistä ikävyyksistä opiskelijaelämään liittyen. Harmia aiheuttivat esimerkiksi aamukahdeksan luennot.

”Monien asioiden parantamiseksi voidaan tehdä jotain”, JYYn korkeakoulupoliittinen sihteeri **Mikael Viitala** vakuuttaa.

Vauva sai porttikiellon intensiivikurssille

Jyväskylän yliopistolla ei ole sääntöjä siitä, saako lapsen ottaa mukaan opetus-tilanteeseen. Asiasta päättää luennoitsija tapaus kerrallaan.

AIKUISERITYISKASVATUSTA pääaineenaan lukevan **Ilona Toivasen** sylväuvava **Hilkka** sai porttikiellon Jyväskylän yliopiston kurssille huhtikuussa. Silloin romahtivat tuoreen äidin luulot akateemisesta suvaitsevaisuudesta.

”Kysyin erään intensiivikurssin pitäjältä, voisinko ottaa joillakin kerroilla vauvan mukaan. Kerroin, että Hilkka nukkuisi kantoliinassa.”

Vastaus oli kielteinen.

Toivasen mukaan vauva oli koko kevään ajan toivotettu luennoille tervetulleeksi. Toisaalta hän ei ollut useinkaan nähnyt tarpeelliseksi kysyä asiasta etukäteen.

”Sain lopulta tämän intensiivikurssin järjestävän laitoksen johtajalta sähköpostin, joka oli minusta järkyttävä.”

Toivasen mukaan postissa perusteltiin kieltoa paitsi lapsen oikeuksilla, myös sillä, että vauvan tuoja altistaa muut opiskelijat henkilökohtaiselle elämälleen ja pakottaa heidät taipumaan yhden vaatimukseen.

”Minulle tuli siitä aivan hirveä olo. Ajattelin, että nyt olen huono äiti ja vieläpä aiheuttanut pahaa mieltä muille opiskelijoillekin.”

Toivanen ei halua nostaa esille kyseistä laitosta tai luennon pitäjää, mutta harmittelee sitä, että tilanne on yliopistossa tehty perheellisille opiskelijoille hankalaksi.

”Minäkin olen käynyt tänä keväänä 4–5 laitoksen kursseilla ja ollut tekemisissä parinkymmenen opettajan kanssa. Kyseleminen kaikilta erikseen olisi ihan liian iso rumba.”

Toivanen toivoisikin yliopistolta sääntöjä tähän asiaan – ja mieluiten suvaitsevia sellaisia.

”Kantoliinassa nukkuva lapsi on mielestäni lähes yhtä huomaamaton kuin lapsi raskaana olevan naisen vatsassa”, hän vertaa.

topäällikkö **Tuula Maijanen** peräänkuuluttaa asiassa maalaisjärjen käyttöä. Asia on hänen mukaansa sen verran tapauskohtainen, että minkäänlaista säännöstä asiasta ei olla luomassa.

”Käsittelimme asiaa yliopiston opintoasiainkokouksessa, eikä kukaan nähnyt estettä sille, että lapsi tuodaan isoille luennoille. Nehän ovat avoimia kaikille, niin lapsille kuin vanhuksillekin.”

Maijanen korostaa, että asiasta ei todellakaan ole mustaa valkoisella, ja suosittelee perheellisiä opiskelijoita kysymään luennoitsijoilta heidän suhtautumisestaan tapauskohtaisesti – on se sitten iso rumba tai ei.

”Ymmärrän täysin kielteisen kannan vauvojen tuomiseen, jos opetustilanne on vaikkapa pieni seminaari, jossa opionoidaan, ihmisillä on tietyt roolit ja tilanne muutenkin jännittävä. Ei sinne ole suositeltavaa tuoda lasta”, hän sanoo.

Maijasen mukaan perheellisen opiskelijan kannattaa ainakin miettiä etukäteen, pilaako silloin ehkä muiden oppimiskokemuksen, jos vauva pistää ranttaliksi.

”Luennoitsijoilla on lopullinen valta päättää, saako hänen kurssilleen

ottaa vauvan vai ei. Opettajaa voi tietenkin suostutella.”

ILONA TOIVANEN tuntee asiasta paitsi kiukkua, myös huonoa omaatuntoa kaikista niistä neuvoista, mitä hän on antanut muille opiskelijoille.

”Kävin ensimmäisen lapseni kanssa joissakin seminaareissa vielä silloinkin, kun hän oli puolitoistavuotias. Milloinkaan se ei ollut ongelma, päinvastoin, sain paljon positiivista palautetta. Yhden kerran Hilkka hermostui ja lähdin tietysti heti pois, ettei itku häiritsisi ketään.”

Monet opiskelijat kertoivat luennoilla Toivaselle miettineensä, että uskaltaisiko tehdä lapsia ja pystyykö pienen vauvan kanssa opiskelemaan.

”Olen aina kertonut, kuinka hienosti täällä saa mennä kaikkialle vauvan kanssa. Kunnes sitten kävi näin.”

Toivanen miettiikin, mitä sitten mahtaisi tapahtua, jos vain jatkaisi seminaareissa käymistä lapsen kanssa ihan muina miehinä.

Tuula Maijanen toteaa, että mitään



RISTO RAUTANEN

sanktioita asiassa ei ole.

”Tämä todellakin vaatii pelisilmää. Voi olla, että jossain tapauksessa sanktiona toimii opiskelijajoukon tuomitseva mieliala”, hän miettii.

TOIVANEN ON ymmällään. Hänen mielestään asiat eivät ole kunnossa, kun sekään ei auttanut, että hän olisi ollut valmis tulemaan kurssin ensimmäiseen koontumiseen ilman vauvaa ja kysymään opiskelutovereiltaan asiasta. Luennoitsijalle tämä ei käynyt.

”Kyllä tähän tarvitaan jotkut pelisäännöt”, Toivanen miettii.

Perheelliset opiskelijat aikovatkin järjestäytyä tämän ja muiden asioiden tiimoilta.

”Pääasiassa haluamme kuitenkin jotkut vertaistukea.”

Perheellinen opiskelija voi liittyä mukaan osoitteessa jyuperheelliset.forum-www.com.

Myös ylioppilaskunnan sosiaalisihteerin **Heli Viinikainen** lupaa keskustelun jatkuvan. Hän ei usko vauvojen häiritse-

vän opetusta mitenkään.

”Opiskelijoiden hyvinvointityöryhmässä pohdittiin tätä asiaa ja päädyttiin siihen, että asia vaatii jonkinlaiset pelisäännöt.”

Viinikaisen mukaan ei ole oikein, että joku joutuu mahdollisesti lykkäämään valmistumistaan jonkin tällaisen kiistan takia.

Jonna Rusanen
paatoimittaja@jyy.fi

Kirjaston sakkojärjestelmä muuttuu

Jyväskylän yliopiston kirjaston sakkojärjestelmä muuttuu elokuun alussa. Kun nyt myöhästymisestä tulee yhden euron kertamaksu, jatkossa sakkoa ker-tyy 30 senttiä per vuorokausi.

Maksukatoksi tulee 50 euroa. Asiakas joutuu lainakieltoon, kun sakkoja on kertynyt 10 euroa.

Esimerkiksi palauttamattomista tai myöhässä palautetuista yölainoista seuraava lainakiellon purkumaksu on elokuun alusta alkaen 10 euroa nykyisen seitsemän sijaan.

Tavoitteena on saada kirjat nopeammin kiertoon opiskelijalta toiselle.

”Aiempi systeemi suosi taktikoijia. Monet ’ostivat’ eurolla lisää laina-ai-kaa”, kirjaston kehittämispäällikkö **Marja Sarvilinna** selvittää.

Yliopistouudistuksesta välikysymys hallitukselle

Eduskunnassa oppositio jätti viime tiistai- na hallitukselle välikysymyksen. Hallituk- selta tiukataan, kuinka turvataan alueelli- sesti tasa-arvoinen julkinen yliopistolaitos ja varmistetaan, ettei maahamme pääse syntymään kahden kerroksen yliopistoja.

Oppositio sanoo, että hallitus ei toteu- ta yliopistouudistusta tasa-arvoisesti, kun

se tekee yliopistojen toimintaedellytykset liian riippuvaisiksi yksityisestä rahasta.

Yksityisen rahan pelätään menevän in- novaatioyliopistolle ja muille etelän isoille yliopistoille ja maakuntayliopistojen jäävän heitteille. Samoin oppositio uskoo, että tekniset ja luonnontieteelliset alat vievät yksityiset rahat humanististen ja yhteis- kuntatieteellisten nenän edestä. Mukana välikysymyksessä ovat kaikki oppositioryh- mät. Hallitus vastaa siihen 21.5.

Ruoka kärysi Kortepohjassa

Ylioppilaskylän asukkaat kiinnittivät hu- miota paikalle saapuneisiin paloautoi- hin ja ambulansseihin perjantaina 25.4. heti puolenyön jälkeen.

A-talon asukas oli soittanut hälytyksen havaittuaan porraskäytävässä savua. Syyksi selvisi arkinen asia: toisessa asun- nossa liedelle kärehtänyt ruoka.

Hymyn takaa löytyy tarkka poljenta

Jylkkärin uusi ensi syksynä aloittava päätoimittaja pysyy tiukasti kiinni opiskelijoiden arjessa hyvässä ja pahassa.

KLASSINEN runotyttö on jo oppinut, et- tä toimittaja ei voi olla liian kiltti. *Jyväskylän Ylioppilaslehden* tuleva päätoi- mittaja **Marja Honkonen** muistelee, että viimeistään ensimmäisessä kesätyöpaikas- saan nuori journalistiikan opiskelija ym- märsi, että kamalan herkkä ei alalla pärjää. Paksunahkaisuus ei kuitenkaan Honko- sen mukaan tarkoita, ettei voi olla nöyrä.

”Yleensä kun alkaa kuvitella, että on todella hyvä jossain, niin asiat menee päin helvettä.”

Nöyryydellä hän tarkoittaa sitä, että en- simmäiseksi tavoitteena on yksinkertaises- ti saada lehti ilmestymään. Toimittajan työstäkään on glamouria turha etsiä, kun arkinen pakerrus on tullut tutuksi *Keskisuomalaisessa* ja *Keski-Suomen Viikossa*.

Hymyilevä ja harmittomalta vaikutta- va Honkonen kuitenkin muistuttaa, että nöyryydellä ja nöyrustelemisellä on eroa. Mikäli yliopistomaailmassa tulee esiin epäkohtia, on ylioppilaslehdellä velvolli- suus puuttua siihen.

”En silti näe, että pitäisi lähteä vittui- lujournalismin linjalle.”

JYVÄSKYLÄ ja *Jylkkäri* ovat Muuramen Kinkomaalta kotoisin olevalle 25-vuotiaal- le Honkoselle tuttuja. Lehdessä piilevät mahdollisuudet houkuttelevat edelleen.

”Olen kuulemma luvannut, että en- simmäisenä uudistan netin. Sen varmaan joudun tekemäänkin”, uusi päätoimitta- ja luettelee hymyssä suin.

Ulkoasua päivitetään tarpeen mukaan. Sisältöön Honkonen ei suuria muutok- sia ainakaan vielä suunnittele ja lehden tunnelma pyritään säilyttämään.

”Jonna on tehnyt hyvää lehteä, joka on raikas ja monipuolinen”, Honkonen kiit- telee edeltäjänsä **Jonna Rusasta**.

Manttelinperiä pyrkii tekemään leh- teä vakavissaan, joskaan ei liian vakavas- ti. Lehti tulee edelleen tarttumaan erilai- sista näkökulmista asioihin, jotka kosket- tavat yliopisto-opiskelijoita. Ja tämä teh- dään lehden uuden luotsin mukaan mahdollisimman hyvin.

”Tietenkin sitä haluaisi, että kaikki te- kisivät parhaansa.”

Kaikkiin Honkonen laskee mukaan myös lukijat. Hän toivoo, että lehti voisi toimia opiskelijoiden foorumina, jonne lähetetään ahkerasti palautetta ja kirjoite-

taan paljon kärkeviä mielipiteitä.

”Jotta lehdestä tulisi sellainen, että se luettaisiin kannesta kanteen.”

EI HONKOSEN elämä kuitenkin pelk- kää journalismia ja Jyväskylää ole. Ensimmäinen loikkaus tapahtui Tam- pereen yliopistoon poliittisen viestinnän englanninkieliseen maisteriohjelmaan. Myös ystävien sosiaaliseksi itsemurhak- si epäilemä vuosi Pittsburgissa Kansa- sissa Yhdysvalloissa osoittautuikin yh- deksi elämän parhaista. Uuden päätoi- mittajan suosikki presidenttikilpaan on- kin selvä, **Barack Obama**.

”Ehkä olisi myös ihan siistiä, jos **Hillary** valittaisiin. Tavallaan se on niin äijä”, Honkonen tuumaa.

Jyväskylän Ylioppilaslehteä lähtee luo- vimaan nainen nyt toisen kerran peräk-

käin. Tosin jo musiikkimaku erottaa pää- toimittajat toisistaan.

”Onhan Jonna enemmän rock”, Honkonen vertaa.

Kansanmusiikkiyhtye Railin jäsen kertookin, että töiden jälkeen hän ren- toutuu soittamalla harmoniaa tai liikun- nan parissa lähes kymmenen vuoden naisvoimistelijataustallaan.

Jylkkärin orkesterin johtajana hän toi- voo lukijan tuntevan, että päätoimittaja tietää mitä tekee ja lehteä tehtäisiin lin- jakkaasti.

”Vaikka en siivoa usein ja olen vähän epäjärjestyksen ihminen henkilökohtai- sessa elämässä, niin toivon töissä asioi- den olevan järjestyksessä”, Honkonen tunnustaa pilke silmäkulmassa.

Maria Virkkula

”Vaikka en siivoa usein ja olen vähän epäjärjestyksen ihminen, niin toivon töissä asioiden olevan järjestyksessä.”

RISTO RAUTANEN

GALLUP

Missä tiedekunnassa ovat söpöimmät pojat?

Anna-Riikka Maunula,

23, laskentatoimi:

”Tietenkin taloustieteiden. Ei se tarvitse sen kummempia peruste- luja.”



Mikko "Biisoni" Viitamäki,

22, venäjä ja tietojärjestelmätiede:

”Liikunta vai taloustiede... Sanoisin, että liikunta. Uskon, että ne ovat vaatteiden alta söpömpiä. Talous- tieteilijät ovat vaatteiden päältä.”

Tanja Räsänen,

23, etnologia:

”Aika paha. Mitähän tähän sanoisi. No, sanotaan nyt yhteiskunta- tieteellisen. Siellä tuntuisi olevan.”



Mari Kivelä,

22, saksan kieli ja kulttuuri:

”Sanotaan, että liikunnalla. Ne pojat ovat varmaan hyvässä kunnossa.”

KYSYN VAAN

Miksi Ylioppilastalon kyltti jää Opinkiven varjoon?

HARVA TIETÄÄ,

että Iloksen Ylioppilastalo on varustettu hienol- la ”Ylioppilastalo Ravintola” -valo- kyltillä. Kyltistä tosin enää nykyään hohtaa pimeään aikaan vain ”ilasta- lo”, ja sekin vasten Opinkiven toi- sen kerroksen seinää. Opinkivi on valmistunut kesällä 2003 ja valo- kyltti on sitkeästi pysynyt paikal- laan. Toimettomana?

JYYn pääsihteeri Minna

Hautamäki, onko ylioppilas- kunnassa kylttiä ja sen toimet- tomuutta otettu huomioon?

”Ei minun aikani. Veikkaisin että nykyinen kyltti on vain korvattu vanhan paikalle heti kun Alvar Aalto Säätiöltä sen uusimiseen lu- pa saatiin, eikä silloin pysähdetty miettimään sen sijoitusta.”

JYY-Palvelut Oy:n projektijoh- taja Pekka Ihatsu, miksi kysei- nen kyltti piilottelee edelleen

Opinkiven takana?

”Aalto Säätiön päätöksiinhän tuo kuuluu kun kyseessä on museolle kuuluva kiinteistö. Asiasta on toki keskusteltu useaan otteeseen. Kevään aikana olisi kuitenkin tar- koitus löytää tähän uusi ratkaisu yhteistyössä museon kanssa.”

Entä onko uudesta paikasta käyty sitten keskustelua?

”Eipä ole keskusteltu kun se on sit- ten asia erikseen. Kun on suojeltu niin on suojeltu. Paikan valinta jää museon tehtäväksi.”

Risto Rautanen

sivari@jyy.fi



NÄKÖKULMIA

reuna
huomautus

Tatu Hirvonen

6 sanaa

TIIVISTÄ TEKSTIÄSI tai kuole. Neuvo on erityisen käypä kolumnisteille, joille kirjoitukseen käytettävissä oleva tila on käytännössä aina riittämätön.

Kolumnistit ovat kuin villihevosia. He hirtuvat ja laukkaavat näennäisen vapaina odottaen, että joku kuis-kuttelisi robertredformaisesti heidän korviinsa: kirjoituksesi on erinomainen, mutta sitä tulisi tiivistää, jotta ajatuksesi todella nousisivat esille tavalla, jota lukijat arvostavat.

Mikään ei ole liian pyhää tiivistettäväksi. Hemingwayta pyydettiin aikoinaan kirjoittamaan elämäntarina kuudella sanalla. Suomennettuna Hemingway suoriutuu vielä paremmin, ja tarinaksi riittää kolme sanaa. "Myytävä: vauvantossut, käyttämättöminä."

KUN AMERIKKALAINEN online-lehti *Smith* pyysi lukijotaan sekä satoja ammattikirjoittajia kirjoittamaan oman kuusisanaisen elämäkertansa, minikäsitteitä tuli tuhansia. Oman elämänsä rosebud-hetken kokeminen oli kirjoittajille ilmeisen tärkeää. Kukapa ei haluaisi tietää, miten minusta tuli minä – terapiaa tiivissä muodossa.

Tunnelma tarinoissa on parhaimmillaan hauras. Drew Peckin tarina "Ex-vaimolla ja rakennuttajallamme on yhteinen talo" on lähes yhtä surullinen kuin Hemingwayn. Bjorn Strombergin "Löysin tosirakkauten, menin naimisiin toisen kanssa" taas on lohduton ja ahdistava kaipuutarina, jossa rakkaus on haudattu elävältä. Johan Baumeisterin elämäntarina on humoristisempi, mutta peilaa sekin arkisen elämän arvaamattomuutta: "Huomaan jarrujen pettävän vaarallisen suuressa vauhdissa."

Ehkä kuusisanaiset elämäkerrat ovat osoitus siitä, että elämää voi kuvata äärimmäisen tiivistetysti, ilman, että mitään oleellista jää puuttumaan. Elämä itessään onkin sitten aivan eri juttu – kuriton, sekava ja arvaamaton. Juuri se tekee kirjoittamisesta niin antoisaa.

Tiivistämisen kun liittyy oleellisesti se, että on jokin, mitä tiivistää.

JOS SALLITTE, oma kiteytykseni tämänhetkisestä elämästäni. Tositarina ammentaa inspiraationsa viime yöstä, jonka vietin lapsemme kanssa mummolassa. (Tähänastisia sanoja ei lasketa.) Näin se menee: "Lapsi huutaa: Äiti! Vastaa anellen: isä?"

JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet 119 – 120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Puhelin (014) 260 3360. Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi

Päätoimittaja **Jonna Rusanen**
(014) 260 3359, 045 137 1957, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Iiro-Pekka Airola**
(014) 260 3360, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Risto Rautanen** (kannen kuvitus)
(014) 260 3973, sivari@jyy.fi

Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoki, puh (06) 418 6750. ISSN 0356 – 7362.



pääkirjoitus

5. toukokuuta 2008

Opiskelijoiden asialla 4ever?

Yliopisto-piskelija viettää Jyväskylän yliopistossa keskimäärin 5,4 vuotta elämästään. Se ei ole pitkä patkka. Sen jälkeenhan ehtii liittyä vielä moneen pitempiaikaiseen yhteisöön. Ehtii sosiaalistua äidiksi tai isäksi, työntekijäksi, eläkeläiseksi. Ja ehtii kuulua vaikka vuosikymmeniä esimerkiksi hortonomien tai ampumahiihtäjien porukkaan. Tai omistamaan elämänsä kodittomien koirien auttamiselle.

Opiskeluaikana opiskelijoiden oikeuksien puolustaminen tuntuu luonteelta, mutta entä sen jälkeen? Muistavatko Arkadianmäelle siirtyneet entiset opiskelija-aktiivit enää puolustaa yliopistolaisia vai ajavatko edelle sittenkin ajoneuvoverotukseen liittyvät asiat uuden auton hankinnan alla – tai lapsiperheiden asiat, kun oma taapero täyttää yksi? Entä muistavatko toimitusjohtajat enää, miltä tuntuu kituuttaa opintotuella?

Yliopistomaailma voi työelämässä äkkiä alkaa tuntua kovin kaukaiselta. Toivottavaa kuitenkin on, että kauniit ajatukset kor-

keakoulukentän ja opintososiaalisten etujen kehittämisestä eivät heti lennä romukoppaan, kun kampus jää taakse. Opiskelijoiden etujen ajajia kun ei koskaan ole liikaa – ei varsinkaan työelämään siirtyneiden joukossa.

Toisalta täytyy muistaa, että opiskelijat ovat yliopistossa ennen kaikkea hankkimassa koulutusta tulevaa ammattiaan varten, eivät ajamassa tulevien sukupolvien etuja. Kaikilla ei ole siihen halua, eikä tarvitsekaan olla.

Mutta opiskelija-aktiivin pitäisi muistaa suuntaan, missä milloinkin on oma lehmä ojassa. Ylioppilaspoliitikassa kannuksiaan hankkineen ei pitäisi unohtaa juuriaan.

” Muistavatko toimitusjohtajat enää, miltä tuntuu kituuttaa opintotuella?”

Itse aion siirtyä vielä varhaisemmille juurille – ja palata opintojeni pariin – Jyväskylän yliopistoon tietysti – kun kaksi vuotiskauteni päätoimittajana päättyi tämän lehden jälkeen. Jylkkärin ohjaksiin siirtyy syksyllä toinen journalisti, Marja Honkonen. Hänen ajatuksistaan voi lukea tämän lehden sivulta 3.

Ylioppilaskuntajuuriani en kuitenkaan minäkään aio unohtaa, joten ilokivessä nähdään. Iso kiitos kaikille yhteistyöstä!



Jonna Rusanen
päätoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

Poliisi epäilee henkirikosta yliopistolla

Jyväskylän poliisi epäilee yhden tai useamman opiskelijan joutuvan henkirikoksen uhriksi, elleivät nämä lakkaa lässyttämästä siitä, miten vitun kännissä olivat vappuna.

”Satu tuossa muissa asioissa käymään yliopistolla ja että siinä aulassa teki mieleni ampua yksi tai kaksi pelleä vauhaamasta, perkele”, kertoo rikoskomisario **Urho Reikärauta-Brown** Jyväskylän poliisin väkivaltarikosyksiköstä.

Yliopistolla poliisin varoitus on otettu

kauhistuneena vastaan.

”Siis vittu vedin heti aamusta jonkun kolme siideriä yhteen menoon ja sitten alettiin tinttaamaan rommia ja kokista, hei vittuu”, kauhistelee tietojärjestelmätieteen ylioppilas **Juuso Debiili** nousevalla intonaatiolla.

”No mä ostin mäyriksen bissee ja join ne ja sit vielä viskii ja olin vittu niin sekaisin, että no huhhuh”, kommentoi englannin kieltä opiskeleva **Pekka Vatipää** vakavana.

Totuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE**JÄRKEVÄT NIMET** (ristiminen).

Jyväskylän jäähalli nimetään remontin jälkeen Synergia-areenaksi. Hyi, hyi, hyi ja vielä kerran yök! Hippos on Hippos, vaikka miten ”synergiaeduissa” paistaisi.

FREE HUGS (ilman reseptiä).

Lääke useimpiin kansantauteihin. Kosketelkaa toisiaan.

KUOHUVIINI (juoma).

Maistuu keväästä uuteenvuoteen.



KYLLÄ 67 %
EI 33 %

Gallup joka viikko osoitteessa www.jyy.fi

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Avunhuuto taito- ja taideaineiden puolesta

Taito- ja taideaineiden tuntimääriä on vähennetty peruskoulun opetussuunnitelmassa vuosien varrella niin paljon, ettei esimerkiksi 9. luokalla enää opiskella pakollisena muun muassa kuvataidetta, teknistä työtä, musiikkia. Edes 7. luokkainen ei voi opetella tekstiilitöitä kuin vaivaisen yhden viikkotunnin lukuvuodessa! Miksi ihmeessä kädentaitoja ei arvosteta suomalaisessa peruskoulutusjärjestelmässä? Miksi luovuutta ei arvosteta valtakunnallisessa opetussuunnitelmassa? Ihminen ei kasva tasapainoiseksi ihmiseksi ainoastaan aivojen loogista puolta kehittämällä.

On oppilaita, joiden vanhemmillä ei ole varaa laittaa lapsiaan yksityisiin tai kunnallisiin lasten- ja nuorten taidekouluihin. Korkeat lukukausimaksut jopa kunnallisissa taidekouluissa ovat este monen lapsen opiskelulle. Koska peruskoulussa ei saa nykyisen opetussuunnitelman mukaan enää lähes lainkaan opettaa muita kuin teoria-aineita, jäävät kymmenettuhannelle vähävaraisissa perheissä elävät lapset ilman riittävää taito- ja taideaineiden opetusta.

Taito- ja taideaineiden tuntimääriä on lisättävä peruskoulun opetussuunnitelmaan, jotta kaikki lapset perheen varallisuuteen katsomatta saavat riittävästi näiden aineiden opetusta peruskoulussa. Tasa-arvon tulee toteutua koulutusjärjestelmässämme myös luo-

vuuden ja kädentaitojen osalta.

Tuntimäärien olemattomuus samanaikaisen oppilasmäärän vähentymisen kanssa on aiheuttanut etenkin pienten kuntien 100–200 oppilaan yläasteilla tilanteen, jossa taito- ja taideaineiden tuntimäärät eivät tahdo enää riittää edes päätoimisen tuntiopettajan (vähintään 16 viikkotuntia) pestiin. Enää et näe vapaita tekstiilityön tai kuvataiteen lehtoraatteja – avoinna on ainoastaan silisalaattia yhdistelmällä tekninen työ, uskonto, luokanvalvojuus ja AV-vaatava tai musiikki, tekstiilityö ja uskonto. Eivätkä nämä aineyhdistelmät ole edes hulleimmasta päästä. Kenellä opettajalla on tällaisia pätevyisyhdistelmiä tutkinnossaan? Ei kenelläkään.

Pienet kunnat eivät saa päteviä opettajia tällaisilla aineyhdistelmillä, joihin ne on pakotettu huonon opetussuunnitelman vuoksi.

Pyydän, että ne henkilöt, jotka ovat olleet päättämässä voimassaolevasta perusasteen opetussuunnitelmasta tuovat nimensä julki ja perustelevat taito- ja taideaineiden tuntimäärien vähentämistä. Kuka on se rohkea rokansyöjä, joka laittaa perusopetuksen opetussuunnitelmaan taito- ja taideaineet pakollisiksi kaikille luokka-asteille ja lisää näiden aineiden tuntimääriä?

Marju Rönkkö
Taidehistorioitsija,
aineenopettaja
Jyväskylä / Inarin Sevettijärvi

Oikea tapa vaikuttaa

Talonvaltaus on saanut opiskelijat pohdiskelemaan vaikuttamista, ja sitä, miten äänensä saa kuuluviin. Onko oikea keino loukata yksityisen omaisuuden suoja, vai olisiko järkevämpää käydä avointa keskustelua?

Monissa puheenvuoroissa on tuotu esiin harhakuva siitä, että keskustelu on siirtynyt talonvaltauksen epäoleellisuuskien läpikäyntiin. Käytännössä juuri talonvaltaus oli se alkuun panija, joka pakotti keskustelun poliisitoimien kritisointiin sekä talonvaltauksen puolusteluun.

Todellinen ongelma jäi anarkian ja järjestöjen välisen kinastelun jalkoihin, jolloin mitään konkreettista ei saavutettu. Aito muutos tapahtuu oikeiden vaikuttamisväylien kautta, talonvaltauksilla ei ole mahdollista muuttaa mitään. Jos asioihin halutaan oikeasti vaikuttaa, on hyväksyttävä muutamia perusasioita. Ensinnäkin

todellista vaikuttamista tapahtuu vain luomalla yhteistyötä erilaisten toimijoiden kanssa – oli kyse sitten ylioppilaskuntapolitiikasta tai kunnallisesta vaikuttamisesta.

Toisekseen asian esiin tuomisesta on välttämätöntä ottaa henkilökohtainen vastuu. Oikea keino ei ole tehdä laittomuuksia ja sitten syyttää yhteiskuntaa. Olikin surullista todeta, että sinällään relevantin ongelman selvittämiseen lähdettiin väärin keinoin. Heti ensimmäisenä toimenpiteenä rynnättiin valtaamaan talo, ja vasta tämän jälkeen tultiin todellisen vaikutuskanavan, ylioppilaskunnan ylityä päättävältä käyttävän edustajiston, kautta esittelemään asiaa. Tällöinkin vaadittiin poliisien toiminnan kritisoimista, eikä muutosta todelliseen ongelmaan, tilojen niukkuuteen.

Olisiko aika siirtyä eteenpäin ja samalla palauttaa jotakin hyvää menneiltä

ajoilta? Talonvaltauksen ainoa positiivinen asia oli merkki siitä, että ihmisillä on edelleen energiaa ja halua vaikuttaa, keinoit vain olivat väärä. Mihin on hävinnyt halu tehdä yhdessä jotakin rakentavaa, laillisin keinoin?

Kenties olisi aika tuoda talkoohenki takaisin yhteiskuntaan. Olisi paljon hedelmällisempää siirtyä jo olemassa olevien asioiden vastustamisesta järkevään kritiikkiin, ja negatiivisen ajattelun ylistyksestä, kohti proaktiivista yhdessä tekemistä. Jos esimerkiksi "vapaalle" tilalle on tarvetta, voidaan siitä keskustella niin ylioppilaskunnan kuin yliopiston kanssa. Oikeanlainen lähestymistapa mahdollistaa ongelmien järkevän ratkaisemisen.

Jyväskylän yliopiston kokoomusopiskelijat

IRTOKUVA



RISTO RAUTANEN

JYYn valkopahtainen joukkue viihtyi Vaasan yliopistoa edustaneen mustapahtaisen Mighty Dicksin maalilla opiskelijoiden jääkiekon SM-kisojen ottelussa Hippoksen harjoitushallissa torstaina 24. huhtikuuta. JYY voitti ottelun 7–3. JYYn loppusijoitus oli lopulta neljäs, kun perjantaina se hävisi pronssiottelussa Jyväskylän ammattikoulu-keakoulun Private Forecheckers -joukkueelle rangaistuslaukauksilla. Mestaruuden vei Vierumäen urheilupuisto, joka voitti finaalisissa Oulun yliopiston urheiluseuran 5–1.

JYY PÄÄ

Opiskelijan kukkarolla käydään taas

MAALISKUUN PUOLIVÄLISSÄ tuli uutinen, että syksystä lähtien opiskelijalounaasta perittävä hinta nousee uuteen maksimiin eli 2,60 euroon. Uutinen herätti heti keskustelua ja hämmennystä. Peilaan asiaa viime vuoden positiivisiin uutisiin, jotka olivat tieto, että tämän vuoden alusta vuositulojen tuloajat nousevat 30 prosenttia ja opintoraha elokuusta lähtien 15 prosenttia. Herää kysymys, liittyvätkö asiat keskenään toisiinsa.

Hinnankorotusta perustellaan muun muassa raaka-ainekustannusten nousulla ja opiskelijoiden lisääntyneillä varoilla (eli opiskelijalla on varaa maksaa enemmän lounastaan.) Ymmärrän sen tosiseikan, että raaka-ainekustannukset voivat vaikuttaa opiskelija-

lounaan hinnanmuodostukseen. Opiskelijalla haluaa jatkossakin edullisen lounaan, joka on ravitseva, terveellinen ja mahdollisimman lähellä kotiruokaa.

TÄMÄNHETKISEN tiedon mukaan ateriatuki ei nouse samassa tahdissa. Valtion ensi vuoden talousarvio on työn alla. Toukokuun puoliväliin mennessä valtionvarainministeriöön saapuvat sektoriministeriöiden talousarvioesitykset. Ateriatuki voi nousta ensi vuoden aikana, mutta taloudelliset resurssit voivat löytyä esimerkiksi lisätalousarvion yhteydessä.

Asiaa on käsitelty myös huhtikuun edustajiston kokouksessa Grönionin edustajistoyh-

män laatiman aloitteen pohjalta. Kokouksessa esiin tulleet näkökannat on syytä ottaa huomioon, kun aloitteelle laaditaan vastaus.

JOKAINEN opiskelijalounaita tarjoava ravintola saa itsenäisesti päättää, millä hinnalla lounaita myydään opiskelijalle elokuun alusta lähtien. Tänä päivänä löytyy opiskelijaravintoita, jotka pystyvät myymään lounaan alle 2,35 eurolla.

On kohtuutonta ajatella, että kaikki lounasvaihtoehdot olisivat samanhintaisia. Näin on esimerkiksi Ilokevissä, eli lounaan hinnalla kompensoidaan kalliimpia annoksia. Jatkossa olisi syytä muuttaa hintoja siten, että lounaan hinta vastaa sitä, mitä saa lautaselle.

Lounasravintola Ilokevien johto pohtii parhaillaan, minkälaisia muutoksia hintoihin

on syytä tehdä. Lounashintojen porrastaminen voi olla yksi vaihtoehto, jolloin esimerkiksi lohiannos maksaisi 2,60 euroa.

Viime vuonna Ilokevi teki voittoa. Ylijäämää kohdennettiin varsinaiseen toimintaan, eli hyvää kaikille ylioppilaskunnan jäsenistöille. Tässäkin tapauksessa on linjanvedon paikka: halutaanko jatkossa vaikuttaa mahdollisella ylijäämällä Ilokevien hintoihin vai siirtää se varsinaisen toiminnan kustannuspaikoille?

Michaël Vanamo

Kirjoittaja on JYYn hallituksen jäsen.





Heini Lahtoniemi (oik.) kirjasi ylös, mitä Heidi Huovinen toi Kortepohjan kierrätyspisteeseen Kierukkaan.

Kortepohjan uudet tilat otettiin hyvin vastaan

Tavarat vaihtoon Kierukassa ja sanomalehti lukuun Sopukassa.

ISOLLE OSALLE TUTUT Rentukka, Lillukka ja Ulpukka saivat maaliskuussa rinnalleen uusia sisarusia Kortepohjan ylioppilaskylän paikannimistöön, kun Kierukka ja Sopukka avasivat ovensa.

C-talon alakerrassa oleva Kierukka on tavaroiden vaihtopiste, jonne ihmiset voivat tuoda tarpeettomiksi jääneitä esineitä ja ottaa tarvitsemiaan muiden tuomia tavaroita tilalle. Tavara vaihtaa omistajaa tiistaisin kello 17–19.

Kortepohjan vapaa-aikatoimikunnan vapaaehtoisina Kierukassa toimivat **Heini Lahtoniemi** ja **Timo Ahonen** laskelevat muistivihkosta, että Kierukan kautta on kulkenut jo satoja esineitä.

”Ensimmäisellä kerralla oli todellinen tungos”, Ahonen kertoo 11. maaliskuuta vietettyjä avajaisia.

Kierukka on kooltaan aika pieni, mutta tarjolla on paljon opiskelijäkämppeään kelpaavaa. Eniten näyttää olevan erilaisia lasseja ja kuppeja, mutta myös digiajan uhreiksi joutuneita scart-liittimättömiä televisioita on lattialla rivillinen.

”Telkkarit ja säkkituolit ovat täällä varmaan isoimmat tavarat”, Lahtoniemi sanoo.

Kierukka on tänä keväänä auki ”ainakin toukokuun loppuun”, kertoo



Kuppeja odottamassa ottajaansa.

Kortepohjan vapaa-aikasihteeri **Mari Lähteenmäki**.

”Ja kesälläkin ainakin kerran kuussa.”

B-TALON ALAKERRASTA löytyy puolestaan vapaa-ajanviettopaikka Sopukka. Suhteellisen tilava huone on sisustettu pöydällä ja sohvilla, ja se on avoin kaikille. Nurkasta löytyy kirjahyllyllinen erilaisia kirjoja ja lehtiä, mutta Sopukan ”vetonaula” on sinne joka päivä tuleva *Keskisuomalainen*.

”Se on jopa säilynyt siellä”, iloitsee Lähteenmäki.

Sopukan ovien pitäisi olla auki ympäri vuoden aamuseitsemästä iltayhdeksään.

”Tosin ovien avaaminen on huoltomiehiltä välillä unohtunut, kun kyseessä on uusi asia”, Lähteenmäki tunnustaa.

Iiro-Pekka Airola
toimittaja@jyy.fi

Siperianlehtikuusi ja kevätlinnunherne



KASVEJA YLIOPISTOLLA

SIPERIANLEHTIKUUSIA (*Larix sibirica*) kasvaa Seminaarinpuistossa muun muassa kirjaston ympärillä ja Villa Ranan seinustalla. Ne kaikki ovat istutettuja, sillä lehtikuusta esiintyy luonnossa vasta parin sadan kilometrin päässä Suomen itärajalta. Legendaarisin lehtikuusimetsä on **Pietari Suuren** 1700-luvun alussa mastopiiksi istuttama, nyt yli 40 metriä korkea Raivolon siperianlehtikuusikko Karjalan kannaksella.

Valoisassa hyvin kasvavana lehtikuuset ovat erinomaisia puistopuita, vaikka sen neulaset – muista havupuista poiketen – varisevat keltaisina syksyllä.

Keväisin neulaset ovat kauniin vaaleanvihreitä, mutta jo ennen niitä puuta koristavat punertavat emikukinnot. Kävyt ovat pyöreitä ja nuorena nukkapintaisia. Siementaimia löytyy kuitenkin harvoin.

Kevätlinnunherne (*Lathyrus vernus*) on ravinteikkaiden kangasmetsien ja lehtojen kasvi, jota Seminaarinpuistossa kasvaa vain Pajan ja A-talon välisellä rinteellä. Tämän myrkyllisen kasvin kukat ovat toukokuussa avautuessaan ensin punaisia, mutta muuttuvat vähitellen sinisiksi. Kypsästä palosta kasvi heittää siemenet jopa parin metrin päähän.

Pertti Pyhtilä

Kasveja yliopistolla -sarja päättyy. Vuoden 2007 lopussa puutarhan kasvirekisterissä oli 660 taksonia ja 18500 kasvia. Lisää tietoa yliopiston kasveista saa Flooranpäivänä 13.5. Villa Ranassa klo 12–15 pidettävässä Seminaarinpuisto 125 vuotta -seminaarissa.

PERTTI PYHTILÄ



Siperianlehtikuusen kyltti Villa Ranan seinustalla.

Akateeminen humala kansien väliin

KOVAT KÄNNIT vai sivistynyttä siemilua? Kuinka käytät alkoholia ja mil-laisissa tilanteissa? Suomen Akatemian tukema tutkimusryhmä ja Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkisto haluavat tietää suomalaisten – siis myös opiskelijoiden – juomatavoista.

Tietoa kerätään keväästä syksyyn ”Alkoholi elämässäni” -kirjoituskilpailun avulla. Kirjoitusten keruu on valtakunnallinen sekä kaikille avoin ja sen tarkoituksena on kerätä omakoh-

taisia kokemuksia juomatavoista ja alkoholin merkityksestä elämässä.

Voit kirjoittaa aiheesta omaelämäkerran, pitää päiväkirjaa kahden kuukauden ajan tai vastata kyselyyn. Tarkat ohjeet ja palautusosoitteen löydät osoitteesta www.finlit.fi/arkistot/keruut.htm. Kirjoitukset tulee lähettää 31. lokakuuta 2008 mennessä.

Tulokset julkistetaan keväällä 2009. Vastaaajien kesken jaetaan raha- ja kirjapalkintoja.

Difference between Eppu Normaali and Ismo Alanko

AS MY GRADUATION is dawning on the horizon, this happens to be my last text for Jyväskylän Ylioppilaslehti. I have had three great years at the university, and although it is exciting to become a Master of Arts, it also feels weird that I will not be a student anymore. But it is probably time to move on, and I'm moving to the glorious city of Kuopio.

During my stay I have not only studied my subjects, I have also learned Finland. It was a dream country of mine; I came here with passion to explore something that seemed to be a perfect place. Obviously, it was different than I imagined, but it was even better. My ideal country was not destroyed. On the contrary, I found myself living like at home. It has been probably partly thank to my husband's relatives, who are as Finnish as it gets.

Recently I have seen a short documentary made by an Englishman, where he said he was excited about Finland at first, but then he had to leave, because he was going mad. He said he felt like living in the graveyard. Certainly, one might feel that way. This country is not as easy and outgoing as many other European countries. Nevertheless, it is full of beauty, energy, and those little details that make it really interesting.

I THINK THAT if you want to fully enjoy Finland you have to mature, and learn the language. Obviously, I will never be able to catch up with the Finnish mentality, but I do already know the difference between Eppu Normaali and Ismo Alanko. I really enjoyed 'Kätevä emäntä' and I like Uutisvuoto. I can even say a few sentences in Savo

that are not understandable for Finns from other regions.

To my surprise I have spent 2,5 years writing articles here, which seems quite a long time. I should confess that I got the job because I was the only foreigner who bothered to come to the meeting. They let me try to write one text, and then another one, and then I was asked to continue. I apologize for all the crap that I have written, and I'm happy for all the bits that you have enjoyed.

Katarzyna Herd

INTERNATIONAL COLUMN



International student shares her thoughts on life in Finland.

Wikiopisto haastaa yliopistoa avoimuuteen

Avoimet verkko-opistot tarjoavat maksutonta opetusta kaikille ja pakomahdollisuuden nykyiselle korkeakoulu-politiikalle.

SUOMENKIELISEN Wikiopiston beta-versio on perustettu viime vuoden joulukuussa. Sivusto näyttää ensisilmäyksellä sekavalta ja keskeneräiseltä. On vaikea kuvitella sen haastavan, ainakaan vielä, kansallisia korkeakouluja, kuten wiki-ideologit **Juha Suoranta** ja **Tere Vadén** ovat kirjoittaneet. Pinnan alta löytyy kuitenkin rajattomasti mahdollisuuksia.

”Verkossa tapahtuvan yhteisöllisen oppimisen pedagogiikka on vielä täysin kehittymätöntä. Peruskysymyksiä on, miten verkko-opetuksesta voidaan kehittää jotain muuta kuin vastine vanhoille kirjekursseille”, kertoo aikuiskasvatuksen professori Suoranta.

Wikiopiston idea on helppo ymmärtää Wikipedian toiminta-ajatuksen vasten. Tavoitteena on oppimistila, jossa opettajan ja oppilaan roolit sekoittuvat. Kaikki voivat osallistua kurssien luomiseen ja suorittamiseen. Malliin sisältyy myös radikaali tiedonfilosofinen ulottuvuus kertoo Tampereen

Hypermedialaboratorion yliassistentti Vadén.

”Wikiessä tieto ei sitoudu mihinkään auktoriteettiin, vaan oikeasti eläviin ihmisiin. Tieto näytetään konkreettisesti historiallisena ja jatkuvasti uudelleen muotoutuvana yhteisön tuotteena.”

NÄISTÄ PERIAATTEISTA huolimatta Wikiopiston nykyisillä kehittäjillä näyttäisi olevan myös akateemista kompetenssia. Kurssit ovat olleet enimmäkseen eri korkeakoulujen henkilökunnan vetämiä. Wikiopisto on toiminut myös poliittisena pakomahdollisuutena nykyiselle korkeakoulu-politiikalle.

”Yliopiston ihanteena on valituksesta asti ollut periaate, että sivistys kuuluu kaikille. Nyt teknologia on antanut tämän utopian konkretisoimiselle mahdollisuuden”, Suoranta kertoo.

”Samalla perinteinen yliopisto on kulkemassa eri suuntaan, nostamalla tiedon jonkin kuvitteellisen kansainvälisen kilpailun resurssiksi”, täydentää Vadén.

Tärkeä piirre opiston kehittäjille on ollut, etteivät valtion tuottavuus- ja tuoteistusohjelmat yllä Wikiopiston puolelle.

VERKOSTO-OPISTOJA on paljon muitakin kuin wikiopisto.

Googlen käyttöaidolla pystyy löytämään melkein minkä tahansa kurssisisällön englanninkielisenä muutamassa minuutissa. Esimerkiksi Berkeleyn yliopisto Kaliforniassa laittaa kaikki kurssisisällöt vapaasti imuroitaviksi podcasteiksi internetiin. Vaikka jaksaisi opiskella internetissä maisterin pätevyyden, ongelmaksi muodostuu, että työpaikan kunnan palkalla saa vasta tutkinnolla.

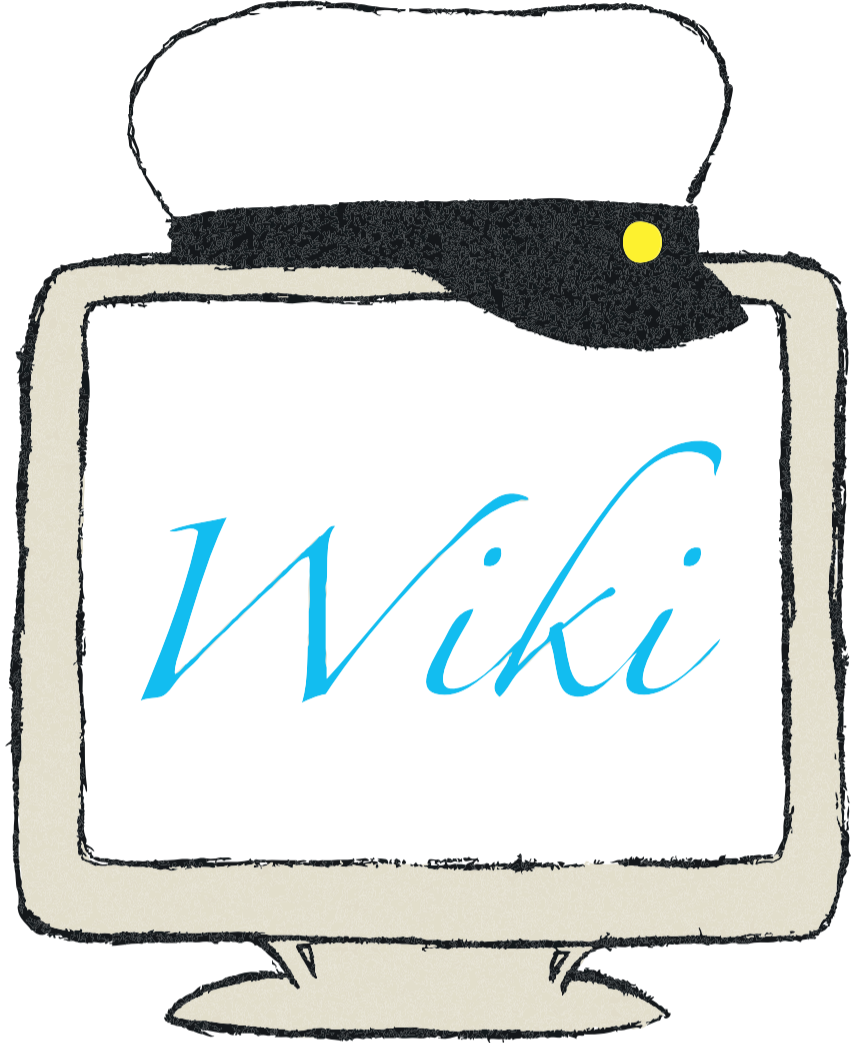
”Tutkinto on se tulppa, jolla koulutuksen tuotteistaminen ylipäänsä on mahdollista. Rärkeimmillään tutkinnon ristiriidat tulevat esiin esimerkiksi Yhdysvalloissa, jossa ilmainen college-tutkinto on pääsyy liittyä vapaaehtoiseen armeijaan”, Vadén heittää.

Mikä siis vaihtoehdoksi?

”Edelleenkin on lukuisia ammatteja, joissa papereilla ei ole väliä, vaan oikealla osaamisella. Kyllähän toisaalta sellainenkin voisi edelleen toimia, että joku valmistunut professori kirjoittaa ne paperit siinä vaiheessa, kun jollain on osoittanut oppineisuutensa”, Vadén jatkaa.

Ilpo Puhakka

Koko haastattelun voi kuunnella podcastina: www.peda.net/jyu/humtdk/journalistiikka/wikiopisto



OPISKELIJOIDEN VUOKRAVALITYS
VALTAKUNNALLINEN

Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 050 3410 224 **LVV**

Polttaripaidat
Pelipaidat

T-PAITA + PAINATUS TAI BRODEERAUS
HINTA alk. 5,90€! RAJOITETTU ERÄ

- Brodeeraukset
- Tekstiilipainatukset
- Kopioipalvelut
- Best Souvenirs

MULTI-PAINO
Kauppakatu 6 40100 Jyväskylä
PUH/FAX (014) 252 225 tai 040- 551 3355 multi.paino@elisinet.fi

KESÄASUNTOJA HELSINGISSÄ

1.5. - 31.8. Viikissä LATOKARTANON YO-KYLÄSSÄ.
Soluasunnot 175 - 240 €/kk/asukas
Tiedustelut puh. 09-387 7133, <http://honeybee.helsinki.fi/latokart/>
Latokartano-Säätiö, Talonpojantie 11, 00790 Helsinki

Jylkkäri tykkää kun sitä luetaan!

JYVÄSKYLÄN ENERGIA YHTIÖT

Kun sähkökäyttösoitteesi muuttuu
TEE MUUTTO-ILMOITUS NETISSÄ
Säästät euroja ja energiaasi

www.jenergia.fi

Se on sitä Synergiaa.

Y · T · H · S
YLIOPPILAJEN TERVEYDENHOITOSÄÄTIÖ
J Y V Ä S K Y L Ä
JYVÄSKYLÄN TERVEYSASEMA

YTHS KESÄLLÄ 2008

JYVÄSKYLÄN TOIMIPISTEEN AUKIOLOAJAT KESÄLLÄ 2008

Terveyden ja sairaanhoito	26.5. – 30.8.2008 avoinna ma - to klo 8.00 – 14.00 pe klo 8.00 – 13.30
Suun terveydenhuolto	26.5. – 30.8.2008 avoinna ma - to klo 8.00 – 14.00 pe klo 8.00 – 13.30
Mielenterveystyö	26.5. – 30.8.2008 avoinna ma - to klo 9.00 – 14.00 pe klo 9.00 – 13.30
	paitsi 30.6. – 3.8.2008 suljettu
Fysioterapia	23.6. - 20.7.2008 suljettu
Laboratorio	30.6. – 27.7.2008 suljettu

PUHELINNUMEROMME MUUTTUVAT 1.6.2008 alkaen.

Ajankohtaiset yhteystiedot löytyvät kotisivuiltamme www.yths.fi



Teksti: Iiro-Pekka Airola ja Jonna Rusanen
Kuvat: Risto Rautanen ja Jonna Rusanen

LIIKUNNAN POJAT pintaa syvemmältä

Kari Peitsamo laulaa kauppaopiston naisista,
mutta Jyväskylässä päitä kääntävät liikunnan pojat.
Ainakin sitkeän myytin mukaan.
Harmittaako humanistia?

Kun vuonna 2001 yliopistosta valmistunut **Helena Salakka** kirjoitti *Fylkkärin* (9/2007) kolumnin siitä, mitä tekisi toisin jos opiskelisi vielä, ykköskohta kuului: ”Kävisin ruokailemassa enemmän Ilokevissä. Siellä on tarjolla Suomen lounaspaikkojen parasta silmänruokaa – kiitos liikunnan poikien.”

Tähän kiteytyy Seminaarinmäellä opiskelijapolvelta toiselle kulkeva ilmiö. Valkoisessa rakennuksessa Keskussairaalan tien laidalla opiskelevat nuoret miehet ovat jotain isolla J:llä.

Naisopiskelijoiden onneksi he avaavat silloin tällöin opinahjonsa ovet ja lähtevät ulos. Heidän liikkeidensä mukaan moni valitsee siten lounaspaikkansa tai yökerhonsa – tätäkin on kuultu.

Pessimisti voisi ajatella, että heikko humanisti jää kakkoseksi, kun liha jyllää. Onko näin? Ei auta kuin kysyä.

”Kyllä se on muusikko, joka ne naiset vie”, naurahtaa **Janne Salmenkangas**.

Hän ja yksitoista muuta musiikkiopiskelijaa eivät ujostelleet esitellä kroppaansa, kun he tekivät oman poikakalenterin. Toisin kuin liikunnan poikien kalenterissa, pääosassa ei ollut lihasten pullistelu. Musiikinopiskelijoiden vartalon peittona olivat soittimet.

”Se oli sellaisen taiteellisuuden ilmaisu. Siellä on runollisia ilmeitä, tosin kyllä niitä lihaksiakin”, vakuuttaa Salmenkangas, joka esiintyi kalenterissa viulun kanssa.

Vaikka usko humanistin vetovoimaan on vahva, tunnustaa hän silti pari katkeruutta liittyen liikunnan poikiin.

Monen muun tavoin Salmenkankaan mielen on hetkeksi valannut ulkopuolinen olo, kun saman lounaspöydän naispuoliset kaverit ovat Ilokevissä kuiskutelleet keskenään ”liikunnan pojista”.

Tähän musiikinopiskelija vastaa toivottamalla kaikki syömään Musicales, koska ”on sitä silmänruokaa sielläkin”.

Toisessa asiassa humanisti myöntää kuitenkin reilusti tappionsa: ”En kyllä kehtaa mennä Liikunnan salille. Menen sitten jonnekin muualle.”

Yhteiskuntatieteilijöilläkin on poikakalenteri valmisteilla. Yhteiskuntapolitiikan, sosiaalityön ja sosiologian ainejärjestön



Kai Palomäki ja Jussi Sipiläinen painattivat t-paitaan Ilokevien ruokajonossa naisen suusta kuullun letkauksen.

Fokuksen kalenterissa aiotaan leikkiä perinteisillä miesrooleilla, valottaa kuvaajaksi valikoitu **Tuomo Leinonen** – fokuslainen itsekin.

”Siitä tulee pikemminkin antimaskuliininen. Toisaalta kauneus on katsojan silmässä: kuvien leikki mahdollistaa monenlaiset tulkinat”, hän selvittää.

Leinonen alkaa pohtia sukupuolirooleja laajemminkin. Naisvaltaisilla yhteiskuntatieteellisillä aloilla miesten on haettava rooliaan. Liikunnan poikien hän näkee sujahtavan muottiinsa helpommin.

”Jos heittää stereotyyppioita, niin kadehdittavaa on se, miten helppoa heidän on vain ottaa roolinsa, ilman tarvetta haastaa sitä”, Leinonen sanoo, ja tunnustaa puhuvansa nyt sosiologin silmälasein.

”Ehkä siihen liittyy, millainen on perinteinen käsitys miehestä isolla M:llä. Kärjistäen: feministithän sitä kritisoivat, mutta halusivat kuitenkin niiden (liikunnan poikien) kanssa saatille”, Leinonen heittää puolitosissaan.

Hän pohtii ylipäätään koko lokeroimista.

”Jos haluaa lähteä leikkimään, onhan näitä stereotyyppioita. Olenhan minäkin wannabe-liikunnan poika, kun käyn salilla”, Leinonen pohdiskelee.

Jyväskylässä on Suomen ainoa liikuntatieteellinen tiedekunta. Näin ollen muualla ei ole liikunnan poikiakaan.

Lyhyt soittokierros muiden ylioppilaskuntien naispuheenjohtajille paljastaa, että liikunnan pojat ei ole ennalta tuttu käsite. Kärriylle päästään kuitenkin nopeasti.

”Se on varmaan vähän sama kuin meillä on prosessin naiset”, tekniikkaa itse opiskeleva Oulun yliopiston ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Heli Pihlajamaa** vastaa heti.

Ajatus liikunnan pojista saa heti Pihlajamaan kielen liikkeelle:

”Lyhennetään on lipo, eli vähän niin kuin lipoo...”

Pitäisikö urheilullisen tiedekunnan uroksia olla useammassa pisteessä Suomen kartalla?

”Lähtökohtaisesti olisihan se kivaa, että kaikilla olisi kivaa liikunnan poikien kanssa”, Tampereen yliopiston ylioppilaskunnan puheenjohtaja **Anna-Mari Huhtinen** aprikoi.

”Toki urheilulliset ja liikunnalliset miehet pistäisivät sydämen lämpiämään. Mutta toisaalta olen itse tehnyt hyvän valinnan, kun edustan 18 prosentin sukupuolta tässä tiedekunnassa. Osa pojista täällä on vähemmän liikunnallisia ja osa enemmän”, Pihlajamaa pyörittelee.

Turun yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja **Laura Heinonen** ei vieraskentille haikaile.

”Kyllä liikunnan pojat ovat varmaan upeita ja niitä pääsee Jyväskylässä katsomaan, mutta kyllä me varmaan pärjätään omilla. Upeita ovat pojat Turussakin.”

Sen sijaan Huhtisen ja Pihlajamaan luotto omiin alkaa puhelun edetessä hälventyä.

”Tässähän tulee ihan kateelliseksi”, huokaa Huhtinen.

”Ehkä jos oma tarjonta alkaisi kyllästyttää, mielelläni tulisin sinne liikunnan poikiin tutustumaan”, miettii Pihlajamaa.

Ja jatkaa jo melkein matkalippuja tilaten: ”Pitäisikö tulla excursiolle sinne katsomaan, onko kateudelle aihetta?”



Ekaa kertaa hippibaarissa

TAPAHTUI TOSIELÄMÄSSÄ: Liikunnan pojat olivat asettuneet Ilokiven ruokajonoon ja herättivät pahennusta jutellessaan kovaäänisesti. Takaa kuului närkästynyt naisääni: ”Taas noita liikunnanjätkiä, joilla on aao nolla.”

Tämän kaksi vuotta sitten sattuneen tapauksen pohjalta **Kai Palomäki** ja **Jussi Sipiläinen** ottivat asiakseen painaa liikunnan poikien oman t-paidan. Rinnuksiin painettiin sana liikunnanjätkä ja taakse tietysti AÖ 0.

”Puoliksi paita on läppä, puoliksi ollaan tosissaan. Kyllä me ollaan siitä ylpeitäkin, että opiskelemme liikunnalla, mutta kyllä nuo ennakkoluulotkin ovat tuttuja.”

JA ONHAN liikunnan pojat aika helppo tunnistaa paitsi äänestä, myös ulkonäöstä. Haastattelupaikaksi valitusta kirjaston kahvilasta kaksi koripalloilijaa löytyy helposti. Toisaalta ei tarvitse olla mikään ruudinkeksijä tunnistaa liikuntalaiseksi miehen, jonka paidassa lukee liikunnanjätkä.

Stereotypiat siis elävät, ja Palomäki, 26, ja Sipiläinen, 28, ovat valmiita käymään niiden kimppuun.

”Olen kuullut monesti, että meillä on liikunnalla helppoa, kun ei tarvitse paljon opiskella”, Palomäki toteaa ja muistuttaa samalla, että eri lajeja saatetaan treenata päivässä jopa 6–7 tuntia.

”Ja siihen vielä omat treenit päälle. On tämä välillä aika hullua touhua”, Sipiläinen lisää.

Sekä Palomäki että Sipiläinen treenaavat pääalajinaan koripalloa. Molemmista myös tulee isona liikunnanopettajia. Tai oikeastaan on jo tullut: Palomäellä olisi virka tiedossa Liedossa, mutta hän haluaisi mieluummin löytää töitä Jyväskylästä. Sipiläinen taas on laajentanut opintojaan OKL:n puolelle, joten hänellä on tavoitteena saada myös luokanopettajan pätevyys jouluun mennessä.

Valitettavasti stereotypioihin ja ennakkoluuloihin törmää myös työelämässä.

”Olin töissä yhdessä koulussa ja valitettavasti olin joidenkin opettajien mielestä kuperkeikkamaisteri, joka opetti vain täyteainetta.”

Nämäkin ennakkoluulot kuitenkin kääntyvät viihteeksi, joka saa miehiltä röhönaurut.

”Liikuntatieteellisen opintosuunnitelma: ensimmäinen vuosi pesäpalloa, toinen jalkapalloa ja kolmas lentopalloa. Sitten on maisteri”, Palomäki toistaa stand up -koomikko **Teemu Vesterisen** vitsin Poltetta puntissa -tapahtumasta.

”Se kyllä kerto sen vähän paremmin.”

MUTTA MITÄ SEN on väliä, jos joku pitää pallonpomputtelijana, kun naisia juoksee perässä?

Vai juokseeko?

”Kyllä Jussin kimppuun tulee aina joku baarissa”, Palomäki toteaa.

Molemmat uskovat, että useimmiten nai-

set ovat ihan mielissään siitä, kun kuulevat miehen opiskelevan liikuntatieteellisessä. Sipiläinen kuitenkin muistaa tiedon myös karkottaneen ihailijoita.

”Joku saattaa heti ajatella, että olemme pinnallisia.”

Sipiläinen ei käyttäisi itsestään sanaa pinnallinen, mutta ei liiemmin syvälinenkään. Hän on tällä hetkellä vapaa mies, mutta Palomäki seurustelee, yllätys yllätys, oman tiedekuntansa tytön kanssa.

”Ei se todellakaan ole mikään ehto, että tytön pitää olla superliikunnallinen. No, kunhan ei vihaa urheilua, ei penkkiurheiluakaan”, Palomäki nauraa.

Sipiläinen lisää vielä, ettei häntä tosiaankaan haittaisi, vaikka nainen ei edes tykkäisi liikunnasta.

”Välillä tulee itselläkin liikunta korvista ulos.”

LIIKUNNAN JÄTKÄ ei ole – ainakaan stereotypian mukaan – baarien tyypillisin asiakas. Ei ainakaan Vakiopaineen, Sohwin, Ylä-Ruthin tai Vihreän Haltiattaren.

”Totta muuten, ei me olla käyty koskaan Vakkariissa. Sohwilla kyllä silloin tällöin.”

Vakkariin siis.

Sipiläinen ja Palomäki ottavat vastaan Jylkkärin baarissa tarjoamat oluet, mutta kertovat vielä lähtevänsä niiden jälkeen lenkille.

Hullujajan ne ovat.

”Miksipä ei Vakiopaineessa voisi tulla käymään uudestaankin”, Sipiläinen miettii.

Hän ei tosin näe paikkaa aivan koko komedussaan, sillä paikalla ei ole yhtään parakasta hippiä

”Onhan se tosin niinkin, että jos tänne tulee yksin joku merkkipaita päällä, tuntuu, että muut tuijottavat. Ja sitten jos tullaan liikunnan porukalla, herätetään pahennusta, kun metelöidään”, Palomäki miettii.

Yleensä liikuntalaisten baari-ilta päättyykin ”Kharmaan tai Kikkeliin”.

”Oon kuullut, että nuoremmat liikunnan kurssit käyvät Kharmassa”, Sipiläinen sanoo.

KALJOJEN JÄLKEEN raamikkaat miehet todellakin poistuvat lenkille. Sopisi ottaa muidenkin mallia. Kertovat vielä, että sinne pelottavalle liikunnan punttisalille todellakin kannattaa uskaltautua.

”Ja jos on oikein rohkea, voi kysyä liikuntalaisilta neuvoa. Siinähan saa ilmaista ohjausta”, Sipiläinen vinkkaa.

Palomäki haluaa kuitenkin vielä kertoa loppuun julman totuuden vuosikymmenten takaa.

”Kuulemma joskus 40 vuotta sitten vastakkainasettelu liikuntalaisten ja muiden välillä todellakin oli aikamoista. Ulkopuolisia ajettiin liikunnan kahvilasta ulos.”

Hän kuitenkin toteaa, että ajat todellakin ovat muuttuneet radikaalisti ja kertoo ehkä vielä julmemman totuuden.

”Jokin aika sitten kutsuimme jopa kandidaatti **Vahvasen** mukaan liikunnan omaan 7-otteluun.”



Kai Palomäki.



Jussi Sipiläinen.

Kansanedustajan fuksivuosi takana

Vuonna 2002 valtio-opin opinnot Jyväskylän yliopistossa aloittanut Tuomo Puumala tekee nyt valtakunnanpolitiikkaa.

26-VUOTIAS Tuomo Puumala nousi vuosi sitten eduskuntaan keskustan listoilta Vaasan vaalipiiristä. Kokkolasta koitoisin oleva kansanedustaja oli ehtinyt kerätä kokemusta kotikaupunkinsa valtuustossa, johon hän pääsi 18-vuotiaana ja eteni puheenjohtajaksi seitsemän vuotta myöhemmin. Valtuustotyön ohella hän opiskeli valtio-oppia Jyväskylän yliopistossa, istui JYYn edustajistossa ja näytteli Jyväskylän Ylioppilasteatterissa. Nyt hänen työhuoneensa sijaitsee eduskunnassa.

”Onneksi nykyään on mahdollisuus opiskella etänä, sillä opintoviikkoja puuttuu vielä sieltä täältä. Kieliopintojen suhteen on hankalampaa, kun niitä pitäisi istahtaa tekemään johonkin paikkaan”, Puumala kertoo.

Lounaspaikka on vaihtunut Wilhelmiinasta eduskunnan ruokalaan, mutta Puumala tuntuu viihtyvän sielläkin.

”Eduskunta on sillä tavalla jännä, että voit mennä istumaan kenen tahansa pöytänsä. Minusta täällä on otettu tosi hyvin vastaan, vaikka toki Keskustanuorten puheenjohtajuuden takia tunsin aika paljon kansanedustajia jo ennestään.”

PUUMALA SAI viime kevään eduskuntavaaleissa 7 340 ääntä. Sillä heltisi neljän vuoden pätkätyö Arkadianmäelle, jonka aluksi tuore kansanedustaja oli jo mukana tekemässä hallitusohjelmaa. Ohjelmaan kirjattiin 15 prosentin korotus opintorahaan ja 30 prosentin korotus opintotuen tuloarvoihin.

”Hallitusohjelma neuvotellaan heti ensimmäisinä viikkoina, ja pääsin olemaan etenkin sivistyspuolella sen teossa mukana. Ei politiikassa voi sanoa, että juuri minä tämän hoidin, mutta pystyin antamaan panokseni muun muassa opintoraha- ja tuloarvojen kysymyksiin.”

Puumala istuu tällä hetkellä suuressa valiokunnassa ja sivistysvaliokunnassa.

Jälkimmäisen alueeseen kuuluvat myös opiskelijoiden ja yliopistojen asiat.

”Opiskelijoiden asemassa on vielä muutamia isoja epäkohtia. Nuoret elävät aika pitkälle omissa talouksissa, joten on hyvin epäoikeudenmukaista, että puolison tulot vaikuttavat opintorahaan. Myös perheellisten opiskelijoiden asemaa täytyy helpottaa esimerkiksi isommalla lapsilisällä. Nämä asiat pitää pystyä hoitamaan nopeasti ja ne ovat enemmän tahdosta kuin rahasta kiinni, koska kokonaisimmat ovat aika pieniä.”

Hän ei uskalla antaa aikatauluarvioita parannuksille, mutta vakuuttaa, että töitä niiden eteen tehdään koko ajan. Konkreettisempia tuloksia on jo tuonut sairastuvan opiskelijan aseman eteen tehty työ.

”Jos opiskelija sairastuu pitkäksi aikaa, hän putoaa opintorahan piiristä. Siihen ollaan nyt löytämässä Kelan kanssa yhteinen malli, jolla pystytään yhteensovittamaan sairauspäivärahaa ja opintorahaa. Pieniä juttuja on vielä vaikka kuinka paljon hoidettavana, mutta opintoraha ja tuloarajat ovat astuneet ison loikan eteenpäin.”

Myös yliopistoudistus pitää sivistysvaliokuntaa tällä hetkellä kiireisenä. Puumala saapui *Jylkkärin* haastatteluun hiukan myöhässä, koska uudistusta koskeva palaveri venähti.

”Ajatukseni lähtevät siitä, että pidetään huolta, ettei sen enempää Jyväskylän kuin Lapin yliopistonkaan perusrahoitus vähene yliopistoudistuksen myötä. Yliopistot eri puolella Suomea ovat olleet menestystarinoita alueillaan, eikä niitä pidä käydä romuttamaan.”

TÖITÄ HÄN TEKEE yli 70 tuntia viikossa. Tavalliseen viikkoon mahtuu kansanedustajavelvollisuuksien lisäksi kunnallispolitiikkaa Kokkolassa sekä Keskustanuorten menoja. Poliitiikka täyttää Puumalan päivät niin perusteellisesti, että on pakko kysyä, eikö usko demokratiin ole horjunut joskus edes hetkellisesti.

”Prosessit ovat pitkiä, kun nämä hommat eivät vaan tapahdu päivässä tai kuu-kaudessa. Kärsivällisyyttä tarvitaan siinä, kuinka kankeita poliittiset puolueet

ja koko järjestelmä on. Siksi nopeasti yksittäiseen asiaan reagoivat kansalaisjärjestöt ja muut ovat kasvattaneet suosiotaan ja poliittiset puolueet eivät ole.”

Uskon horjuminen on kuitenkin hänestä liian vahvasti sanottu.

”En voi sanoa, että usko horjuu, koska en ole löytänyt parempaa systeemiä tilalle. Kritiikkiä voi esittää ja itsekin esitän sitä, mutta ei ole olemassa parempaakaan systeemiä, joten paras vaihtoehto on tuoda nykyistä systeemiä uudelle vuosituhanelle. Kyllä kaikilla puolueilla – myös Kepulla – on aivan hirveästi töitä siinä, että pystytään reagoimaan ihmisten tarpeisiin paljon nykyistä nopeammin.”

PUUMALA ON vierailut kansanedustaja-aikanaan Jyväskylässä, mutta lähinnä juttelemassa valtio-opin professorien kanssa opintojen suorittamisesta. Esimerkiksi vierailuunnoitsijana häntä ei ole käytetty. Yliopistosta hän kokee saaneensa erityisesti eväitä ajatteluun.

”Jyväskylässä valtio-opin perusopetus on aika teoreettista. Parhaimmillaan yliopiston rooli on opettaa ajattelemaan ja päättämään loogisesti – se ei opeta eikä sen varmaan pitäisikään opettaa, miten eduskunnassa sukkuloidaan, vaan ne opit pitää hakea työelämästä. Käytännön politiikkaa olen saanut tehdä koko ajan, mutta yliopisto on opettanut näkemään kokonaisuuksia.”

Vielä pitäisi kirjoittaa gradu, joka on tarkoitus tehdä eduskunnan lomien aikana. Tällä hetkellä häntä kiinnostaisi tutkia budjetin käsittelyä eduskunnassa.

”Käsittely alkaa syyskuun alussa ja loppuu joulun alla noin 500 äänestykseen, joissa kaikissa hallituksen esitys menee läpi. Eduskunta tekee budjetin 40 miljardiin euroon noin promillen eli 40 miljoonan euron muutokset. Suomen kansanvallan ydin on eduskunta ja sitä taustaa vasten on minusta erikoista, kuinka pientä osaa näistä rahasummista se käytännön politiikassa liikuttelee.”

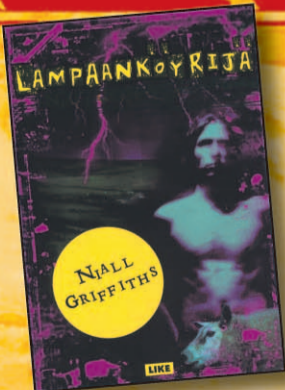
Mikko Mattlar



Tuomo Puumala

- 26-vuotias keskustan ensimmäisen kauden kansanedustaja
- Jäsen eduskunnan suuressa valiokunnassa ja sivistysvaliokunnassa
- Eduskunnan ainoa alle 30-vuotias kansanedustaja ja ainoa opiskelija
- Keskustanuorten puheenjohtaja
- Kokkolan kaupunginvaltuutettu vuodesta 2000
- Kokkolan kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja 2005–06, kaupunginvaltuuston puheenjohtaja vuodesta 2007
- Ehdolla keskustan varapuheenjohtajaksi
- Aloitti valtio-opin opinnot Jyväskylän yliopistossa syksyllä 2002. Sivuaineina kansantaloustiede, journalistiikka, puheviestintä ja yhteiskuntapolitiikka. Maisterin tutkinnosta puuttuu gradu, kieliopintoja ja muutama muu kurssi
- Oli Jyväskylässä asuessaan mukana JYYn edustajistossa ja Jyväskylän Ylioppilasteatterissa näytelmässä *Kerreejät*.

LUE LIKE-KIRJOJA



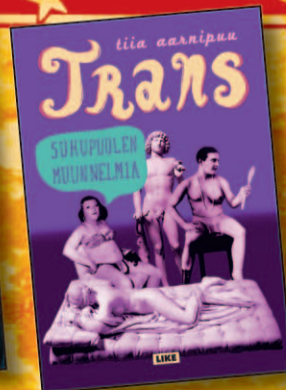
Niall Griffiths
LAMPAANKÖYRIJÄ
Voimallinen yhdistelmä kirosanonien riivaamaa vuoropuhelua ja kauniiden lauseiden soljuntaa.



Mark Kurlansky
1968
Vuosi joka vavahdutti maailmaa. Käsikirja Vanhan tuleville valtaajille.



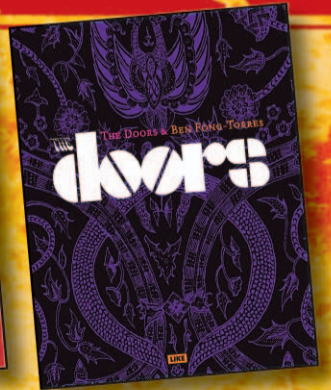
Deborah Curtis
ETÄINEN KOSKETUS
Control-elokuvana tunnettu koskettava tarina traagisesti kuolleesta Joy Divisionin laulajasta.



Tiia Aarnipuro
TRANS – SUKUPUOLEN MUUNNELMIA
Hermafrodiitteja, eunukkeja ja ristiinpukeutuvia pyhimyksiä.



Taussi & Tukiainen
PANOPÄIVÄKIRJA
Yksin, kaksin vai opintoryhmässä? Kopulaation syventävä oppimäärä yksissä kansissa.



Ben Fong-Torres & The Doors
THE DOORS
Kulttibändin tarina jäsenten ja lähipiirin sanoin.

LIKE

WWW.LIKE.FI

LIKE

KULTTUURI



Luonnosteltua kuvasarjaa

Mukamas huoleton jälki on Katja Tukiaiselle ja Ville Rannalle arkipäivää, mutta mitäs Matti Hagelberg sillä oikein meinaa?

KUN PIENENÄ väkersin sarjakuvia, aloitin aina piirtämällä viivoittimella siistin suorakulmion, joka jaettiin kolmeen osaan. Jämsästä kasattuun kehikkoon oli hyvä sitten asetella autoja, päitä ja puhukuplia, vaikka ihan aina kaikki ei mahtunutkaan.

Viivainkammo ei tunnu koskaan vaivanneen **Ville Rantaa** eikä **Katja Tukiaista**, jotka ovat molemmat tuttuja rennosti jäljestä. Heidän uutuusalbuminsa *Kajaani* ja *Rusina* tunnistaakin heti tekijänsä näköiseksi.

Uusi teos on putkahtanut maailmaan myös **Matti Hagelbergiltä**. Hänen aiemat sarjakuvansa ovat olleet työläitä raapekartonkiepoksia, mutta *Kova länsi* -albumi on suuttuinen ruututarha.

Mitä ihmettä on tapahtunut?

KUN LUKEE *Kovaa länttä* avausaukeamaa pidemmälle, hämmennys katoaa. Hagelbergin tarina käsittelee *Calamity Kid* -italowesterniä ja ennen kaikkea sen suomalaispiirtäjää **Mikko Komua**.

Kova länsi on täynnä likimain identtisesti piirrettyjä puhuvia päitä. Heistä suurin osa on Kidin faneja, joilla on voimakkaat mielipiteet Komun piirrosjälestä ja tarinankertojan lahjoista.

Vitsi alkaa avautua viimeistään siinä vaiheessa, kun rujosti piirretty irtopää toteaa, kuinka ”Komu varmaan piirtää leivittämällä mämmiä”. Varmemmaksi vakuudeksi repliikit eivät useinkaan mahdu puhukupliin, vaan niiden viimeinen rivi valuu ruudun yli.

Tämä kaikki on niin kaukana Hagelbergin tavanomaisesta jäljestä, että hidasmielistään alkaa hykerryttää. Lopputuloksena oudosti sekä äärimmäisen hagelbergiaaninen että sen täydellinen vastakohta. Mainiota luettavaa, siis.

WESTERN-REVITTELYN rinnalla *Rusina* tuntuu vaatimattomalta. Katja Tukiaisen raskausaikaa ja *Rusina*-vauvan ensimmäistä elinvuotta kronikoiva albumi on herkkä ja pienimuotoinen.

Tarkat tuokiohetket joogatunneilta, äidin jännityksestä ja synnytyssalin tapahtumista ovat hurmaavia. Koska visuaalisuus ja tarinankerronta ovat kovin samanoloisia kuin aina ennenkin, jäin miettimään, mitä uutta teos toi vauvapäiväkirjojen genreen.

Kenties kyse on virheellisestä vertauksesta, mutta tyyllilaji-irrottelu saattaisi

virkistää Tukiaisenkin sarjakuvia.

PÄÄLLISIN PUOLIN arveltuna myös Kajaani näyttäisi uusintavan tekijänsä vanhoja tapoja. **Elias Lönnrotin** Kainuun-vuosista enemmän kuin vähän fiktiivisesti kertova lähes 300-sivuinen kirja on näennäisen kepeästä viivasta huolimatta jyrkävä teos.

Jälleen ensisivut ovat hämätä: taasko tätä suttuviivaa ja horjuvaa kaunokirjoitusta? Sitähän löytää mielin määrin Rannan kuvablogista.

Pian kuitenkin huomaa, että kokonaisuus on paljon harkitumpi. Montaasinomaiset puhukuplattomat maisemakuvaukset vaihtelevat tiiviin räpättävän dialogin kanssa. Lönnrotin synkimpinä hetkinä tussi maalaa sivun niin mustaksi, että päähenkilön sieluntila on varmasti selvä.

Hieman mukailtuna sarjakuvaan sopisi nettilegenda Niksun kirjavalioiden tiivistelmä *Sinuhe Egyptiläisestä*: ”Suomalaista miestä ahistaa, mutta muinaisessa Egyptissä.”

Kajaani näyttää Lönnrotin kunnollisena ja ahkerana miehenä, jota periferia panettaa. Hän haluaisi kuitenkin huolehtia sekä perheestään että virastaan, joten naisten kanssa vehtaaminen ei oikein sovi kuvioon.

Kajaaniin uudelleentulkinta kansalli-

sesta ikonista tuo mieleen *Kristuksen viimeisen kiusauksen* ja etenkin *Aleksis Kiven elämän*, jossa kansalliskirjailijaa vitutti ihan kaikki. Rannan näkemys Lönnrotista ei ole yhtä eläimellinen kuin **Jari Halosen** Kivi-elokuva. Kenties yhtäläisyys löytyy siitä, että kaikki kolme esittelevät yksityisen puolen henkilöistä, joka yleensä näyttättyy ainoastaan virallisen patsastelevana.

KOVA LÄNSI, *Rusina* ja *Kajaani* eivät yksikään muistuta stereotyyppistä stripisarjakuvaa sen enempää aiheensa kuin toteutuksensa puolesta.

Osuva analogia löytyy elokuvien puolelta. Jos *Karvinen* on Hollywoodin kesähitti ja *Kill Bunny* vain internetissä leviävä friikkivideo, niin nämä kolme sarjakuvaa ovat indie-elokuvaa: persoonallista, hauskaa ja koskettavaa – ja taiteilijan rakkaudella synnyttämiä.

Olli Sulopuisto

Matti Hagelberg: *Kova länsi*. Kreegah bundolo 2008, 108 s. Calamity Kid -piirroskisa osoitteessa fumante.wordpress.com

Katja Tukiaisen: *Rusina*. Like 2008, 96 s.

Ville Ranta: *Kajaani*. Asema-kustannus 2008, 288 s.



Näyte Matti Hagelbergin kädenjäljestä.

Summer Jazz kolmattatoista kertaa

Jyväskylä Summer Jazz järjestetään 5.–8. kesäkuuta nyt kolmattatoista kertaa. Festivaali on urbaani jaa- ja maailmanmusiikkcocktail.

Tapahtumasta voi nauttia ympäri kaupunkia erinäisissä paikoissa, myös ravintoloissa: Infernossa ja Shakersissä järjestetään jazzklu-

bit. Popparissa julkaistaan argentiinalaista tangoa soittavan Quinteto Fuengon levy ja muita suuria tapauksia on muun muassa kantaesitys jazztansshowsta *Ryt-m-lt*.

Ulkomaisista nimistä esiintyvät muiden muassa unkarilainen world-jazz-fuusio Djabe sekä ruotsalainen lyyristä elektronista äänimaisemaa maalaileva Paavo. Nettisivut osoitteessa www.summerjazz.net.

270 päivää myöhemmin korkealla ilmakehässä on aikaa



rauhoitua ja ajatella omiaan.

Katja Tukiaisen *Rusina* näyttää tältä.



Ville Ranta piirtää Kajaanista.

ILOKIVI On Stage

WWW.JYY.FI/ILOKIVI

TOUKOKUU
03

LA 3.5. International Megamix Party: Reggae connection / upstairs / 21-03 / 4 €

Reggae & Dancehall! Djs: Mad Beatz DeeJayz and Dj Allen

LA 3.5. Hear Radio Päivä 4 / 22-03 / 0 €

Riukupastori, 20 000 Hz, Musta Aurinko, Mensch Und Kosmos, Hear Dj't & Vj't

PE 9.5. Seisomapaikka / 18.30 & 22 / 7-10 €

MC Zaani, Janne Oravisto, Jouni Kallio, Marko Kämäräinen ja Niko Kivellä Ovet auki 1 h ennen esityksiä. Lippuvaraukset: www.seisomapaikka.com

LA 10.5. Who's Tha Man? / 21-03 / 3 €

Galaxy's Most Wanted, Tiskijoni, Mokoso, Matti Kauhu, J-Boy, Punainen Lyhty, Riippukeinu

KE 14.5. JKL Death / Thrash Metal Sessions / 21-03 / 4 €

Blood-Stained, Ravenous, Constantine

PE 16.5. Wake-up! / 22-03 / 7-6 €

BLU MAR TEN, DJ Chris Robin, Introuble, Chemistry, ennakot Levykauppa Äx

LA 17.5. Club Kaappi: KV-homofobian vastainen tapahtumapäivä

Dokumentti Elää ja palaa ja keskustelupaneeli / 14-17.30 / 3 €

Club Kaappi / 22-03 / homomusiikki-spesiaali / 3-6 € Järj. Jkl Seta ry

PE 23.5. Hear Live / 22-03 / 5 €

Sink, Avarus, Boris Morgana & Guest, lisätietoja www.hear.fi/pubi

LA 24.5. Yläkaupungin Yö / 16-03 / 0 €

Alakerta: Capoeira Força Natural, Divine Dancers, Dead By You, Elisabeth Underground, Annie Mall, The Freza, No Outfit, Havana Affair plays Ramones

Yläkerta: Linnunlaulupubi: Hear Dj:t, Surrelevance, Coach & Toverit, Joose Keskitalo & Kolmas Maailmanpalo
Ohjelmaa myös terassilla ja Ilokiven ulkopuolella, katso www.ylakaupunginyo.fi

KE 28.5. JKL-Punk-HC-Sessions / 21-03 / 6 €

D.S.B. (Japani), Dead Sunrise + 1

LA 7.6. Club Kaappi / 22-03 / 3-6 €

Järj. Jkl Seta ry

YLIOPPILASTALO ILOKIVI
KESTUKUUSAIRAALANTIE 2

K-18

DIVARIN HELMI

Tunteiden taivas jäi kadoksiin

Jorma Uotinen: Tunteiden taivas (IDS 1998)



Julkimotanssija ja *Tanssii tähtien kanssa* -tuomari **Jorma Uotinen** teki 1990-luvun lopussa aluevaltauksen iskelmämusiikin puolelle. Tuloksena oli *Tunteiden taivas* -levy, jonka taustaryhmään löytyivät vanhat The Boys -soittajat **Mikki Nuorivaara** ja **Antero Jakoila**. Kappaleista vastasi pääosin Nuorivaara, mutta levyn viimeinen kappale sävellettiin **Uuno Kailaan** runoon.

Uotisen basso soi vakuuttavasti samoilla taajuuksilla **Ville Valon**, **Jyrki 69:n** ja **Martin Saarikankaan** kanssa. Oikeat nuotit löytyvät, mutta matalalla äänellä on heikkoutensa etenkin levyn nimikappaleessa, jossa ranskalaistyylinen tulkinta ja kepeä naurahtelu kuulostavat lähinnä psykoottisilta. Nämä kokeilut olisi siis voinut jättää tekemättä.

Myöskään runonlausuntaa tavoittelevat puheosuudet kesken kappaleen eivät ole koskaan olleet hyvä idea, eivätkä ole sitä Uotisen *Kulkija*-kappaleessakaan. "Tunteiden taivas, tie kohtalon / tunteiden taivas, jossain se on / Tunteiden taivas, tulla kun saa / tunteiden taivas, se kanssain jaa" ja "Tähden kirkkaan kun nään / sitä katsomaan jään / sinne aatoksein vien / taakse kaukaisen tien" ovat valitettavasti aitoja näytteitä levyn teksteistä eivätkä huumorimeleissä kirjoitettua iskelmäparodiaa.

Sanoituksetkaan eivät siis pelasta levyn suurinta puutetta – sitä, että tango ja bosanova tuovat mieleen enemmän Tallinkin yökerhon kuin eteläamerikkalaiset kadut.

Uotinen ei ole huono laulaja, mutta levy on kaikin puolin niin standardinomaista iskelmää ettei välillä tiedä, kuunteleeko parodiaa vai tosissaan tehtyä musiikkia. Kaikki kuluneimmat laulumaneerit ja melodiat ovat mukana, joten vaikka sovituksissa on nähty kohtuullisesti vaivaa, levystä ei jää juuri mitään mieleen. Poikkeuksen tekevät vain Uotisen basso ja paikoin tahattoman koominen tulkinta. Jos levyä kuunnellaan tulevat mieleen Kummelin Musacorn-sketsit, se ei liene levyn kannalta hyvä asia.

Jorma Uotisen laulajanura jatkui kahdeksan vuotta myöhemmin levyllä *Sentimental Secrets*. Nimestä voi päätellä kakkoslevynkin sisältävän tunteisiin käyvää tulkintaa.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

arviot

A Niina Hakalahti: Uimataito Tammi

Uimataidottoman pizzapaistaja Ahmetin, yksinhuoltaja-hippi Marjan ja täydellisyystä tavoittelevan Kristiinan tarinat kaappaavat lukijan mukaansa. Matkalla huomataan, että äärimmäisyyksiin vietyinä huolettomuus tai tarkka elämän suunnittelu eivät toimi. Kirjan henkilöt ovat aidon epätäydellisiä – ja siksi niin kiinnostavia.

Marja yrittää olla vapaa ja huoleton, mutta ilman työtä ja rahaa on vaikea elää. Kristiinan elämänlaatu ei ole rahasta kiinni, mutta ongelman voi kehittää vaikka siitä, että kaupasta ei löydy kuorimatonta luomuriisiä. Romaanin tapahtumat sijoittuvat Ouluun, mutta ne voisivat olla mistä tahansa suomalaishauptstadtista.

Romaani on tragikoominen ja sympaattinen kertomus elämänhallinnasta ja valintojen vaikeudesta. Miksi emme voi elää niin kuin haluamme, ja tiedämmekö edes, mitä haluamme?

Uimataito on Tampereella asuvan **Niina Hakalahden** toinen romaani. *Hengenahdistusta* ilmestyi vuonna 2004. Aiemmin häneltä on ilmestynyt kolme runokokoelmaa. Vuosina 1998–2002 Hakalahti työskenteli Pirkanmaan läänintaitelijana.

Heidi Tamminen

"Epätäydellisyydessään mielenkiintoisia henkilöihahmoja."

A Naomi Klein: Tuhokapitalismin nousu WSOY

Vuosituhanen vaihteessa kanadalainen **Naomi Klein** ryöpytti *No logossaan* yrittämaailman goljatteja sen verran onnistuneesti, että itse kirjaa voitaneen pitää yhtenä tämän vuosikymmenen merkittävimmistä. Tällä kertaa Kleinin kohteena on **Milton Friedmanin** liikkeelle potkima uusliberalistinen sokkioppi.

Tiivistetysti Kleinin määrittelemän tuho-kapitalismin tarkoituksena on luoda vaikeuksissa oleviin valtioihin sokkeja, jotta nämä joutuisivat turvautumaan Yhdysvaltain hallituksen tai IMF:n kaltaisten kansainvälisten toimijoiden auttavaan käteen. Apu tulee sitten julkisen sektorin ja infrastruktuurin räjäyttämisen muodossa; jäljelle jää suuryritysten dominoima tilanne, jossa urakoijat jakavat urakoita urakoijille. Missään tapauksessa interventiot eivät toteuta mainostettua demokratiaa.

Odotettavasti kirja päättyy lyhyeen lukuun vastarinnan mahdollisuuksista. Ruohonjuuritason aktivismin keinoin sokeista näyttäisi olevan mahdollista nousta kohti uudelleen määriteltyä demokratiaa. Vaikka Klein tekee asioista usein mustavalkoisia, kyseessä on ehdottomasti tarpeellinen kirja.

Tero Toivanen

"Katastrofit lihovattavat kapitalistin lompakkoa."

A JYT: Kertomus sokeudesta Ohjaus: Johanna Lystilä. Rooleissa: Jonas Saari, Kaisa Kokko, Juho Suikkanen, Johanna Moilanen, Eeva Haverinen, Jussi Nieminen, Vesa Partanen, Salla Toikkanen

Portugalilaisen nobelistin **José Saramagon** (s.1922) *Kertomus sokeudesta* -teoksen tuominen teatterilavalle on JYTiltä rohkea ja kunnianhimoinen veto. Juuri näin teatterin pitää toimiakin, käydä käsiksi haasteisiin eikä mennä helpointa reittiä. Kertomuksessa sokeus alkaa levitä nimettömässä kaupungissa epidemian tavoin ja sokeutuneet suljetaan karanteeniin entiseen mielisairaalaan, jota hallitus valvoo sotilaiden avulla. Näytelmä lähtee tilanteesta, jossa ensimmäisinä sokeutuneiden joukko on eristettyä samaan huoneeseen.

Saramagon teksti on vertauskuvallista

ja jättää paljon tilaa yleisön tulkinnoille. **Elina Snickerin** käsikirjoitus onnistuu rakentamaan tekstistä lavalla toimivan kokonaisuuden, ja **Johanna Lystilän** ohjaus pitää langat käsissään.

Ensin hieman häiritsee se, että koko näytelmä on hyvin "tekstipitoista", itse näyttelemisen tuntuu jäävän sen taakse, mutta sitten ymmärtää, että tästähän tässä juuri on kyse, kertomuksellisuudesta.

Toinen ongelma on se, että tarinan hahmot jäävät hieman ohuiksi. Tämä johtune siitä, että iso teksti on typistetty pieneen kokoon ja näin myös eri ulottuvuudet katoavat.

Kokonaisuutena näytelmä on kuitenkin hyvä. Näyttelijätyöstä sanottakoon, että vanhemmat jyttiläiset vetävät hienosti ja uudemmat tulevat hieman perässä – mutta lupaavasti.

Matias Huttunen

"Rohkeaa teatteria onnistuneesti."



"Teoksen tuominen teatterilavalle on JYTiltä kunnianhimoinen veto."

A Jori Hulkkonen: Errare Machinale Est F Communications

Jori Hulkkosen ensilevytyksistä alkaa olla jo pitkälti toistakymmentä vuotta aikaa. Alkuaikojen deep housesta Hulkkosen musiikki on muuttunut enemmän 2000-luvun soundeihin päivitetyksi syntikkapopiksi, ja vaikutelmaa tehostavat 1980-luvun alun syntsapopbändeissä vaikuttaneen **John Foxxin** vierailut Hulkkosen viimeisimmillä levyillä. Muita vierailevia laulajia ovat esimerkiksi **Jimi Tenor** ja **Nick Triani**.

Errare Machinale Est on läheistä sukua parin vuoden takaiselle *Dualizmille*, mutta tällä kertaa tyyli on paremmin hallussa. *Dualizmille* mahtui turhan yksitoikkoisia suvantovaihteita, mutta *Errare Machinale Est* on toimiva kokonaisuus. Hulkkosella on aina ollut hyvä melodiataju eikä se petä tälläkään kertaa, joten vanha väite konemusiikin melodiattomuudesta todistetaan jälleen vääräksi. Parhaita esimerkkejä ovat *Erehtyminen on koneelle tyypillistä* ja *Titaanit*.

Koneiden erehtyväisyydestä tuli konkreettinen näyte levyn viimeistelystä, sillä Suomen-painoksesta jäi viimeinen kappale pois. "Tullihenkilön" pystyy kuitenkin lataamaan Hulkkosen kotisivuilta.

Mikko Mattlar

"Koneromantiikka kantaa edelleen."

Historialliset murhaajat kohtaavat 10. toukokuuta

JYTiin uutuusnäytelmä Kymmenes toukokuuta pureutuu väkivallan olemukseen.

JYVÄSKYLÄN Ylioppilasteatterin lavalla kohtaavat toisensa kolme miestä, joita yhdistää syntymäpäivä ja kuuluisa murha.

John Wilkes Booth syntyi kymmenes toukokuuta 1838. Huhtikuun neljäntenätoista vuonna 1865 hän ampui presidentti **Abraham Lincolnin**.

Eugen Schauman syntyi kymmenes toukokuuta 1875. Kesäkuun kuudentenaista vuonna 1904 hän ampui kenraalikuvernööri **Nikolai Ivanovitsh Bobrikovin**.

Mark David Chapman syntyi kymmenes toukokuuta 1955. Joulukuun kahdeksantena vuonna 1980 hän ampui muusikko **John Lennonin**.

Näytelmän käsikirjoittaja **Juha Mäkinen** on jyvaskyläläinen toimittaja, joka on aiemmin näytellyt useissa Jyväskylän Ylioppilasteatterin näytelmissä.

Kymmenes toukokuuta on hänen esikoisnäytelmänsä. Ohjaaja **Antti Viitamäki** on jyvaskyläläinen teatteriammatilainen, joka ohjaa JY:lle nyt viidettä kertaa.

LAVALLA NÄHDÄÄN Jonas Saari Boothina, **Tuomas Koskela** Schaumanina, **Sauli Yksjärvi** Chapmanina sekä **Eeva-Leena Malander** murhaajien

mielenliikkeitä peilaavana naisena.

Tämän absurdin draaman keskeisiä teemoja ovat väkivalta ja sen oikeutus. Näytelmä saa ensiesityksensä Ilokiven monitoimitilassa lauantaina 10. toukokuuta kello 10.05.

Risto Rautanen

sivari@jyy.fi

RISTO RAUTANEN



Ohjaaja Antti Viitamäki seurasi, kun Joonas Saari, Sauli Yksjärvi ja Tuomas Koskela harjoittelivat kohtausta.

Menovinkki:
Ruokapöytä
ja tuolit 400 €

Tulovinkki:

Jos haluat hankkia huonekalut heti, voit saada meiltä 200 tai 400 euron tililuoton, kun samalla sovit säästämisen aloittamisesta. Jos taas haluat tehdä hankinnat vasta säästettyäsi rahat, kysy meiltä parhaat vaihtoehdot tuottavaan säästämiseen. Katso lisää osoitteesta op.fi/nuoret.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

KESKI-SUOMEN
Osuuspankki



11.-13.7.2008 ■ LAULURINNE ■ JOENSUU

ILOSAARIROCK

www.ilosaarirock.fi

KAHDEN PÄIVÄN LIPPU 65 €
Ennakkoliput myynnissä kautta maan.
Katso lisätietoja www.ilosaarirock.fi



grafex

MENOT 5.5.–18.5.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: To 8.5. Big Boom 2008 finaali. Pe 9.5. Kickstart 2008 pre-heat!!!: The Bellrays (USA). La 10.5. JKL-Punk-HC-Sessions: Ills + Grudge + Escape to Death. Rockirpis vol. 6. Ke 14.5. Disco Ensemble. Pe 16.5. Ghost Brigade + Deathbed. La 17.5. Von Herten Brothers. Ti 20.5. Kahvila Klubi: Brambilla (AUT) + Arrestum. Pe 30.5. JKL-SKA-Sessions: Goon + Monica's Lips + The Capital Beat.
Bar 68: Ke 7.5. Cleaning Women.
Poppari: Ma 5.5. Jääskeläinen-Uusitalo Quartet. Ti 6.5. Senni Eskelinen & Stringpuree Band. Ke 7.5. Martha Scalan Band (USA) + Ninni Pöijärvi Band. To 8.5. Holding Hands. Pe 9.5. Mushroom Disco. La 10.5. John McGregor. Tutkintokonsertti Anna-Elina Väisänen. Ma 12.5. AMK:n

pop/jazz-linjan kevätnäytönpäivä. Ka 14.5. Maxflo. To 15.5. Quartet Analyysi. Pe 16.5. Lintu. Ke 21.5. No Sweat. To 22.5. Tuomas Paukun kvartetti. Pe 23.5. Sanna Koljosen tutkintokonsertti. Räisänen & Lias Band. La 24.5. Räisänen & Lias Band. Ti 27.5. Carahca. Ke 28.5. Hanna Marsh soolokeikalla. pe 30.5. Lempeä Jättiläinen. La 31.5. Roso. Antti Heermann & Marian Pretrescu Trio.
Ilokivi: Pe 9.5. Seisomapaikka. La 10.5. Whos Tha Man. Ke 14.5. JKL Death / Trash Metal Sessions. Pe 16.5. Wake-up! La 17.5. Club Kaappi. La 24.5. Yläkaupungin yö. Ke 28.5. JKL-Punk-HC-Sessions. **Vakiopaine:** To 8.5. Ralli-Olga. Pe 9.5. Klaus Thunder & Ukkosmaine. La 10.5. Aarno Parras & Tremolo. La 24.5. Yläkaupungin yö.
Red Neck: To 8.5. Hevimetsän Rock-klubilla: Beyond the dream +

Järjestyshäiriö. Pe 9.5. Anthony Parviainen Trio. Pe 16.5. Paha kaksonen + Crankenhous. To 22.5. Hevimetsän rock-klubilla: Simerock. Pe 23.5. Amberian Dawn.

Paviljonki: La 10.5. Semmarit.
Jyväshovi: Ti 6.5. Anna Hanski. Ti 13.5. Unelmävyyt. Ti 20.3. Markku Aro. Ti 27.5. Marita Taavitsainen.
Katse: Pe 9.5. Pepe Ahlqvist. La 10.5. Juha Korento. Pe 16.5. Getawaycab + Novembersoundsbetter. La 17.5. Guitar Slingers. Pe 23.5. Valve. La 24.5. Kim Lönnholm Trio.

NÄYTELTY

Alvar Aalto -museo: Galleria: Samuli Naamanka - taidetta ja teollisuutta.
Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: 16.5. alkaen Kesävieraat. Galleria Harmonia: 8.5. alkaen Annu Vertanen.
Keski-Suomen Museo: Puutarhakutsut - Kuvataidekoulun kevätnäytely. Juhani Saksa -veistoksia.
Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispukukeskus: Aikamatka - kä-

sityön historiaa, Käsityössä elämän tuntu ja Komeasti juhlaan - tämän päivän kansallispuvut. Ateljeepukuja. Juhlasuja Haiharan museosäätiön kokoelmista ja Helén Hirvelältä. Galleria: 11.5. asti Karajan. 14.5. alkaen Kuumaa kamaa. Näytön Paikka: Aava Avartaa. Kujalla: Elävä kansallispuku - kansallispukuperinne Virossa.

TEATTERI

Jyväskylän kaupunginteatteri: Ti 6.5. Mimmi lehmän seikkailut klo 10. Ke 7.5. Kuka pelkää noitia klo 12. Kuka pelkää noitia klo 18. To 8.5. Kuka pelkää noitia klo 12. Yksinen klo 19. Aina joku eksyy klo 19. Pe 9.5. Yksinen klo 19. Aina joku eksyy klo 19. La 10.5. Mimmi lehmän seikkailut klo 13. Viulunsoittaja katolla klo 13. Yksinen klo 19. Aina joku eksyy klo 19. Ti 13.5. Mimmi lehmän seikkailut klo 10. Ke 14.5. Kuka pelkää noitia klo 12. Kuka pelkää noitia klo 18. To 15.5. Kuka pelkää noitia klo 12. Yksinen klo 19. Aina joku eksyy klo 19. Pe 16.5. Mimmi lehmän seikkailut klo 18. Viulunsoittaja katolla klo 19. La 17.5.

Mimmi lehmän seikkailut klo 13. Viulunsoittaja katolla klo 13. Yksinen klo 19. Aina joku eksyy klo 19.
Jyväskylän ylioppilasteatteri: Ma 5.5. Kertomus sokeudesta klo 19. Ti 6.5. Kertomus sokeudesta klo 19. La 10.5. Kymmenes toukokuuta klo 10.05. Su 11.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. Ma 12.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. Ti 13.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. To 15.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. To 20.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. To 22.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. Su 25.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. Ma 26.5. Kymmenes toukokuuta klo 19. Ti 27.5. Kymmenes toukokuuta klo 19.
Huoneteatteri: Pe 9.5. Ryöstetty kieli klo 19. La 10.5. Ryöstetty kieli klo 19. Su 11.5. klo 15. Pe 16.5. Ryöstetty kieli klo 19. La 17.5. Ryöstetty kieli klo 19. Su 18.5. Ryöstetty kieli klo 15.
Vakiopaine: Kertoi tullessa petetyksi. Ke 14.5. klo 19. Pe 16.5. klo 19. La 17.5. klo 19. Su 18.5. klo 15. La 24.5. klo 15.

Menovinkit osoitteeseen
 jylkkari-menot@jyy.fi

Tee se itse Yläkaupungin Yö

KUUEDETTATOISTA kertaa lauantaina 24. toukokuuta järjestettävän Yläkaupungin Yö -kaupunkifestivaalin teemaohjelmistossa nostetaan esiin tee se itse -kulttuuri ja omaehtoinen taiteen tekeminen, joka tapahtuu kaupallisten kustannus- ja jakelukanavien ulkopuolella ja jää useimmiten vaille median huomiota.

Luvassa on muun muassa omakustanteiden tori, jossa on esillä ei-kaupallisia julkaisuja ja tuotteita: kirjoja, vaatteita, asusteita, koruja, rock-levyjä, elokuvia, kortteja ja pelejä. Teemaa lähestytään rypyyotsaisuutta ja tiukkoja rajoja vältellen, joten Tee se itse -yössä voi päästä tuu-

naamaan vaatteita, puhumaan tee se itse -elokuvasta ja ITE-taiteesta sekä seuraamaan monia käsityöläisten työnäytöksiä.

TEEMAOHJELMAN ohella Yläkaupungin Yö tarjoaa yhden illan ja yön aikana myös paljon muuta kulttuuria: elävää musiikkia, tanssia, teatteria, elokuvia, performansseja, luentoja, lausuntaa, kuvataidetta ja liikuntaa. Kaikkiin Yläkaupungin Yön tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Lisätiedot verkko-osoitteesta www.ylakaupunginyo.fi.

Risto Rautanen
 sivari@jyy.fi

JANI SALONEN



Inspis 08 -näyttelyyn osallistuva Henna Haatainen on suunnitellut perinteiden ja muodin inspiroimana suuntaa uuden ajan hääpuuille.

Leijona
 (Panthera leo)



RISTO RAUTANEN

PASKA KOTISEUTU

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Hetken kuluttua saavumme Pieksämäelle

Joskus laman harmaantaman yheksäkytluvun alkupuolella Hesari julisti Pieksämäen Suomen surkeimmaksi kaupungiksi. Neuvokas kaupunki ei kuiteskaan semmosesta mollauksesta innostunu, vaan päätti ryhtyä vastaiskuun. Piti hän se Suomen maalle todistaa, ettei Pieksämäellä sentään mustavalkosta ollu. Tyhjistä oli kuiteski paha nyhjästä ja lopulta ryhdyttiin taistoon teemalla "pienikin onni on suuri ilo elämässä." Niitä kylttejä ilmesty joka puolelle torin laittaa ja seuraava viisivuotiskausi kannettiin hymnaamalla varustettuja banderolleja kaiken maailman tapahtumissa. Kampanjaa säestettiin huddolla "myö ollaan Savosta, sen näkee tavoista." Vaan ei meillä sentään yhteistä murretta ole. Koulussa kyllä sanottiin, että on ihan okei, jos joku semmosta vielä käyttää.

Ei Pieksämäki silti niin surkea ole. On meillä se rautatie. Risteysasemana Pieksämäellekki kantautuu joskus vaikutteita. Vissii meissä yhystyy tuo kuopiolaisten kieroilu ja varkautelaisten vittumaisuus. Ja sepä näky siinäkin ku kerran alko koulun katto vuotaan, niin pistettiin vaan reilusti ämpäri alle. Peruskorjauksen sijaan kaupunginjohto muisti koulun rehtoria merkkipäivänä sateenvarjolla. Vuos oli yheksävviis ja kartassa luki Neuvostoliitto.

Yhtenä kesänä Pieksämäelle eksy turisti. Hetki sitä ihmeteltiin ja sitten selvisi, että se oli tah-tonu nähä todellista Suomea ja valinnu umpimähkään määränpääkseen Pieksämäen. "Not too big, not too far away." Ja onhan meillä kulttuuriaki. Maakunnan kuulu Elvis-veissa löytyy aseman grilliltä aivan keskustan kupeesta. Kyseistä nähtävyyttä on kuulemma mainostettu turistioppaita myöten. Ja kävihän se Fintelligens joskus keikalla.

Vaan yks juttu pitää kyllä korjata. Ei siellä Pieksämäen asemalla soikaan bluus. Siellä soi tekno. Taikka tarkemmin suppari. Ja muistakaahan sekkin, että jos joskus maailman menossa tulee tarve näyttää pieksämäkeläiseltä, niin se ei onnistu ilman karvanoppia ja Valtran lippistä.

Kohta voiaan silti näyttää sille Hesarille, että se olikin väärässä. Kohta meillon Ideapark – Pieksämäen pelastusenkeli. Vielä kun saatais Vesa Keskinen sitä pyörittämään, nii olis Pieksämäen tulevaisuus turvattu.

Riikka Turunen

Kirjoittaja ei aio hiihtää Ideaparkin katolle rakennettavalla ympärivuotisella ladulla.



JÄLKI KIRJOITUS

Kenen yliopisto?

UUSLIBERALISTINEN koulutusjuna puksuttaa huimaavaa vauhtia. Ylhäältä käsin toteutettava yliopistouudistus näyttäisi johtavan siihen, että ajattelu yliopistossa tulee aina vain vaikeammaksi. Tehokkuusvaatimukset ajavat tutkijat ja opettajat yhä ahtaammalle. Samaan aikaan opiskelijoista koulutaan maistereita mahdollisimman nopeasti.

Kärjistetyksi voi sanoa, että toimimme simulaatioyliopistossa, jossa opettajat ovat opettavanaan, opiskelijat opiskelevinaan. Toisaalta kehitystrendi herättää myös vastustusta – entä todellisia vaihtoehtoja? Kuinka kriittinen ajattelu voidaan palauttaa yliopistoon?

Esitän yhdenlaisen ehdotuksen: yliopistosta on luotava uudenlaisen kritiikin tila ottamalla se voimakkaammin opiskelijoiden ja henkilökunnan haltuun. Kuilu heidän välillään on ku-

rottava umpeen ja yhteisöllinen tutkiminen sekä oppiminen – niiden kriittisimmässä muodossa – on asetettava korkeakoulutuksen keskiöön.

Tämä tarkoittaa opintopiirejä, paneelikeskusteluita, taiteen voimakkaampaa tuomista kampuksille, verkkoyhteisöjen parempaa hyödyntämistä ja niin edelleen. Lisäksi on syvennettävä yhteistyötä yliopiston ulkopuolisten kriittisten ja aktiivisten toimijoiden kanssa, on etsittävä vaihtoehtoja vallitsevalle passivoivalle poliittiselle kulttuurille.

ENSIMMÄISEKSI kriittisen oppimisen kohteeksi on kuitenkin otettava itse yliopisto. Sen sijaan, että järjestelmää uudistetaan suljettujen ovien takana, on tutkittava julkisesti itse yliopistoinstituutiota. Tällä hetkellä niin hen-

kilökunta kuin opiskelijatkin tyrkätään yliopistoliikumäkeen siten, että heidän olisi mahdollisimman vaikea pureutua sen todelliseen toimintalogiikkaan. Tämä pyllymäki on pysäytettävä ja yhdessä arvioitava yliopistossa vaikuttavista valtasuhteista, kehitystendensseistä sekä siellä tuotetun tiedon luonnetta ja vapautta.

Yliopistoväen lähentyminen mahdollistaisi paitsi todellisen vastarinnan markkinavoimien ja virkamiesten johtamalle yliopistomallille, myös mielekkäämpien oppimis- ja työkokemusten syntymisen. Yhteistyö olisi siis myös vastaus yleiseen pahoinvointiin ja opintojen etenemisvaikeuksiin.

Henkilökunta ei voi sitoutua juoksemaan yritysten ja opetusministeriön tahdissa, yrittäen samalla keksiä mitä kummallisimpia inno-

vaatiokikkoja ra-
hoituksen saami-
seksi. Vähintä mi-
tä se voi vaatia,
ovat vakinaiset työ-
suhteet ja nuorten osa-
kaisten tilanteen parantaminen. Myös mää-
rällisesti hyvin järjestäytyneen opiskelijaliik-
keen on otettava kritiikin haaste tosissaan.
Yliopisto on perinteisesti ollut tila kriittiselle
ajattelulle. Oikeutetusti voi kysyä, onko nyt
toteutettava järjestelmämuutos otettu todel-
liseen kriittiseen tarkasteluun? Onko yliopisto
enää tila, jossa voidaan tunnistaa epädemokraattinen
vallankäyttö ja kritisoida sitä?
Kenelle valta yliopistossa itse asiassa kuuluu?



Tero Toivanen

IloKivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

- MA 5.5.**
Mausteinen kasviswokki
Kalagratiini
Jauhelihakastike
- TI 6.5.**
Kesäkurpitsakeitto
Merellinen lasagne
Broilerleike
- KE 7.5.**
Herkkusienikasvisrisotto
Kalkkunabarbequekastike
Jauhelihapihvi, kerma-pippurikastike
- TO 8.5.**
Pinaattiohukaiset
Oopperakellarin silakat
Broilerkiusaus
- PE 9.5.**
Kasvispyörökät
Tonnikalakastike, spaghetti
Kinkkupizza

- MA 12.5.**
Punajuuri-aurajuustokiusaus
Paistettu kalaleike
Jauhelihakastike

- TI 13.5.**
Pinaattikeitto
Uunimakkara
Lohikiusaus

- KE 14.5.**
Kasviscurry
Appelsiinikala
Täytetyt jauhelihaohukaiset

- TO 15.5.**
Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broileririsotto

- PE 16.5.**
Feta-pinaattipiirakka
Kalakeitto
Lihapyörökät

IloKivi avoinna koko kesän normaalisti. Tervetuloa!

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11 – 16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,35 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,30 e – muut 5,20 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 22,50 e,
jatko-opiskelijoille 43,00 e, muille 52,00 e.

Järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Tervetuloa ihana kesä! Sitä ennen vielä parina lauantaina seitsemän jälkeen Lutherin kirkolle (Kansakoulukatu 5) Isän valohoitoon!
Tulossa: 10.5. Armon lahjat – Juha Parkkinen, 17.5. Kristityn kevätretki – vierailu Muurameen NA-leirille, mukana menossa Simo Pannula ja Timo Pöyhänen, ehkäpä myös splättärisota. Olet tervetullut myös messuun sunnuntaisin klo 12 Lutherin kirkolle! Kevään viimeinen messu 18.5., messut alkavat syksyllä 7.9., opiskelijailat 6.9. Extra: Kesällä tulossa muutamia perhemessuja, kesäraamis ja muuta trendikästä, seuraa sähköpostilistaa! Tsekkaa Evikset 27.–29.6.! Lisätietoa Päiviltä, paivi.luukkainen@jyu.fi tai osoitteesta www.sley.fi/eo/jkl/

OTSONI RY

järjestää JY:n jäsenille valokuvakilpailun, jonka aiheena on ihmisen jäljet ympäristössä – ihmisen ja ympäristön vuorovaikutus. Pääpalkintona on 500 euron lahjakortti Kampus Dataan. Kilpailuaika 1.3.–15.5.2008. Lisätietoa ja kilpailun säännöt osoitteesta <http://groups.jyu.fi/otsoni/jaljilla/>

Jylkkäri ilmestyy seuraavan kerran maanantaina 1. syyskuuta.

Mainokset uusienkin fuksien silmille myy RC kustannus / Heli Leppänen puh. 044 5000 460



SONAATTIN TOIMIPISTEET
Sonaatti restaurants

Musica, Novelli, Aallockko, Libri, Lozzi, Syke, Piato, Wilhelmiina, Ylistö, Kvarrunki

muista myös kahvilapalvelut!

toimipisteiden ruokalistat netissä:
www.sonaatti.fi

Nyt kortilla mutkat suoriksi



Nordea Pankki Suomi Oyj

Plussat rahana pankkitilillesi

– Liitä Plussa-ominaisuus Nordean Visa Electron -korttiisi

Nyt voit liittää Plussa-ominaisuuden Nordea Visa Electron -korttiisi ja ohjata kätevästi Plussa-pisteet suoraan Nordean tilillesi. Maksassasi tällä kortilla K-ruokakaupoissa saat kaksinkertaiset Plussa-peruspisteet vuoden loppuun saakka. Palkintopisteet lasketaan normaalisti ostoeurojen mukaan. Lisäksi saat kolme 10 euron arvoista Lahjaseteliä.

Liitä Plussa-ominaisuus korttiisi Nordean verkkopankissa osoitteessa www.nordea.fi, Asiakaspalvelussa 0200 3000 (pvm/mpm) ma–pe 8–20 tai konttorissa. Lisätietoja Plussa-pisteistä saat osoitteesta www.plussa.com.

Lahjasetelit voit käyttää Anttila-tavarataloissa, Kodin Ykkönen -tavarataloissa ja Askoissa sekä K-city-marketeissa kodin, pukeutumisen ja vapaa-ajan osastojen normaalihintaisia tuotteita maksassasi. Lahjaseteliä ei voi käyttää ostettaessa elintarvikkeita, äidinmaidonkorvikkeita, tupakka-, alkoholi- ja nikotiinikorvaustuotteita tai Veikkauksen tuotteita. Yhden setelin vähimmäisostoksen on oltava 30 euroa, kahden 60 euroa ja kolmen 90 euroa.

Teemme sen mahdolliseksi

Jyväskylä
nordea.fi



Aurinkoista kesää!

Toivottaa Jylkkärin toimitus



Huom!
Opiskelijakortilla
aina -10% alennus
norm. hintaisista tuotteista

pepper·corn

Palvelemme
Ark. 10-19 La 10-16
Puh. 040 531 5118



Red Neck Live!

to Rajatapauksia -
hyväntekeväisyys-
klubi Suomen
mielenterveys-
seuran hyväksi

8.5. BEYOND THE DREAM
JÄRJESTYSHÄIRIÖ

pe ANTONY
9.5. PARVIAINEN
TRIO

pe PAHA
16.5. KAKSONEN

Käy klikkaamassa
itsesi baarin postilis-
talle ja pysyt kartalla,
mitä keikkarintamalla
tapahtuu!!

www.punaniska.com

Ke-la klo 10-03,
su 18-02 ma-ti 10-02
Asemakatu 7 p. 610 991



Kevään Juhliin

JUHLLAUKKU VALKOIMA
PARHAIMMILLAAN



Laukkujen erikoisliike
MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi



palvelua jo vuodesta 1975

LAUKKU
Asemakatu 5, Forum. Ark. 9-20. la 9-18



THE FOOD ALBUM
VOL. III

Sohwi
www.sohwi.fi

★
OPISKELIJOIDEN
★
ASIALLA
★
JO VUODESTA
★
1965
★



Kulttuuriravintola
YLÄ RUTH

Seminaarinkatu 19
Jyväskylä